



HET CREËREN VAN RACISME

Het verraad van de psychiatrie

Rapport en aanbevelingen
over het veroorzaken van rassenhaat
en genocide door de psychiatrie

Gepubliceerd door de
Citizens Commission on Human Rights
Opgericht in 1969





BELANGRIJKE AANTEKENING

Voor de lezer

De psychiatrische beroepsgroep beweert de enige deskundige te zijn op het gebied van geestelijke gezondheid en “ziekten” van de geest. De feiten laten echter iets anders zien:

1. PSYCHIATRISCHE “STOORNISSEN” ZIJN NIET HETZELFDE ALS LICHAAMELIJKE ZIEKTEN.

In de geneeskunde bestaan duidelijke criteria voor ziekten: een voorspelbare groep symptomen met een bewezen, vastgestelde oorzaak of begrip van hun samenstelling en functie. Koorts en koude rillingen zijn symptomen. Malaria en tyfus zijn ziekten. Het bestaan van ziekten wordt bewezen door objectief bewijs en lichamelijke testen. Vooralsnog is er geen bewijs voor het bestaan van geestelijke “ziekten”.

2. PSYCHIATERS BEHANDELEN ALLEEN GEESTELIJKE “STOORNISSEN”, GEEN AANGETOONDE ZIEKTEN.

Terwijl de geneeskunde ziekten behandelt, kan de psychiatrie alleen “stoornissen” behandelen. Zonder een oorzaak of fysiologie wordt een groep symptomen, die bij veel verschillende patiënten wordt gezien, een stoornis of syndroom genoemd. Psychiater Joseph Glenmullen, verbonden aan de Universiteit van Harvard, zegt dat in de psychiatrie “alle diagnoses enkel syndromen [of stoornissen] zijn, groepen van symptomen waarvan wordt verondersteld dat ze samenhangen, geen ziekten.” Dr. Thomas Szasz, emeritus professor in de psychiatrie, stelt: “Er is geen bloedtest of andere biologische test om de aanwezigheid of afwezigheid van een geestelijke ziekte vast te stellen, zoals die wel bestaan voor de meeste lichamelijke ziekten.”

3. DE PSYCHIATRIE HEEFT NOG NOOIT DE OORZAAK VAN EEN “GEESTELIJKE STOORNIS” VASTGESTELD.

Toonaangevende psychiatrische organisaties zoals de World Psychiatric Association en het Amerikaanse National Institute of Mental Health geven toe dat psychiaters geen oorzaken van of geneeswijzen voor geestelijke stoornissen kennen, en ze weten ook niet wat hun “behandelingen” precies doen bij een patiënt. Ze

hebben alleen theorieën en verdeelde meningen over hun diagnoses en methoden die elke wetenschappelijke basis missen.

Zoals een voormalig woordvoerder van de World Psychiatric Association stelde: “De tijd dat psychiaters dachten dat ze geestelijke ziekten konden genezen is voorbij. In de toekomst zullen de geesteszieken moeten leren leven met hun ziekte.”

4. DE THEORIE DAT GEESTELIJKE STOORNISSEN EEN GEVOLG ZIJN VAN EEN “CHEMISCHE ONEVENWICHTIGHEID” IN DE HERSENEN, IS EEN ONBEWEZEN MENING, GEEN FEIT.

Een heersende psychiatrische theorie (die een grote rol speelt bij de verkoop van bewustzijnsveranderende drugs) is dat geestelijke stoornissen een gevolg zijn van een chemische onevenwichtigheid in de hersenen. Net als bij hun andere theorieën, is er ook hier geen biologisch of andersoortig bewijs om die te onderbouwen. Dr. Eliot Valenstein, vertegenwoordiger van een grote groep medische en biochemische experts, schrijver van *Blaming the Brain*, zegt: “Er bestaan geen testen die de chemische status van de hersenen van een levende persoon kunnen vaststellen.”

5. ALLEDAAGSE PROBLEMEN WORDEN NIET VEROORZAAKT DOOR DE HERSENEN.

Mensen kunnen problemen en tegenslagen in het leven, die kunnen leiden tot geestelijke problemen, soms als heel ernstig ervaren. Maar het pretenderen dat deze problemen worden veroorzaakt door ongeneeslijke “hersenziekten” die alleen verlicht kunnen worden met gevaarlijke pillen, is oneerlijk, schadelijk en vaak dodelijk. Zulke drugs richten vaak meer schade aan dan een verdovend middel en zijn in staat om iemand tot geweld of zelfmoord aan te zetten. Ze maskeren de werkelijke oorzaak van problemen en verzwakken het individu, waardoor hem of haar de mogelijkheid en de hoop wordt ontnomen om werkelijk te herstellen.

HET CREEREN VAN RACISME

Het verraad van de psychiatrie

INHOUDSOPGAVE

Inleiding: Het creëren
van racisme 2

Hoofdstuk één: De geschiedenis
van het "wetenschappelijke"
racisme5

Hoofdstuk twee: De wortels
van hedendaagse genocide11

Hoofdstuk drie: Kinderen
tot slaaf maken met drugs19

Hoofdstuk vier: Het creëren
van een betere toekomst25

Aanbevelingen27

Citizens Commission on Human
Rights International28





INLEIDING

Het creëren van racisme

Is racisme nog een probleem?

In de V.S. krijgen gekleurde en/of Spaanstalige kinderen in witte schooldistricten veel vaker een “leerstoornis” opgeplakt dan blanke kinderen. Op deze manier worden er aan miljoenen gekleurde kinderen psychiatrische drugs voorgeschreven, zogenaamd om hun “geestelijke stoornis” te “behandelen”. Met een goede leesinstructie in de eerste schooljaren zou het aantal kinderen met dit etiket met 70% verminderd kunnen worden.¹

Op dit moment zijn Latino's en/of gekleurde burgers oververtegenwoordigd in de Amerikaanse gevangenissen.

In Engeland krijgen zwarte mannen tien keer zo vaak de diagnose schizofrenie dan blanke mannen. De kans is groot dat ze een hogere dosering anti-psychotica voorgeschreven krijgen.² Verder krijgen ze ook eerder elektroshocks (meer dan 400 volt die door de hersenen worden gejaagd om het gedrag van de persoon te veranderen of te controleren) en worden er

sneller fysieke en chemische dwangmaatregelen toegepast.³

Overal ter wereld worden minderheidsgroepen aangevallen. De gevolgen zijn duidelijk: armoede, gebroken gezinnen, problemen met de jeugd en zelfs genocide (het opzettelijk vernietigen van een cultuur). Het maakt niet uit wat onze religieuze leiders, politici en leraren ervan zeggen, racisme blijft bestaan.

Ja, racisme is nog steeds een probleem. Maar waarom? Laten we niet teveel tijd besteden aan het zoeken naar het antwoord op deze vraag. We kunnen beter vragen: wie?

De waarheid is dat we racisme nooit volledig zullen begrijpen totdat we de twee groepen identificeren die het racisme actief en op een verborgen manier over de hele wereld in stand houden. Het erfgoed van deze groepen bevat grote tragedies zoals de Holocaust, de Apartheid in Zuid-Afrika en het op dit moment uitschakelen van miljoenen schoolkinderen door middel van schadelijke, verslavende drugs.



Een boodschap van Isaac Hayes

“Psychiatrische programma’s en medicatie hebben onze binnensteden vernietigd en actief bijgedragen aan de criminalisering van onze jongeren. Ze zijn binnengedrongen in het schoolsysteem om het gedrag van kinderen te bestuderen, ze hadden het onderwijs beter aan de leerkrachten over kunnen laten.

“CCHR is toegewijd aan het verbeteren van de omstandigheden in de geestelijke gezondheidszorg en is effectief in haar acties om er iets aan te doen. Dat is de reden waarom ik commissaris ben geworden van hun organisatie en waarom ik u vraag om te luisteren naar wat zij te zeggen hebben.”

– Isaac Hayes, met een Grammy bekroonde componist, musicus, acteur en lid van de adviesraad van de Citizens Commission on Human Rights International

Die twee groepen zijn de psychiatrie en de psychologie.

Een rapport van de World Health Organization uit 1983 stelde: "In geen enkel ander medisch vakgebied in Zuid-Afrika is de minachting voor de persoon, vormgegeven door racisme, duidelijker zichtbaar dan in de psychiatrie."⁴

In 1999 stelde professor in de sociale psychiatrie S.P. Sashidharan: "Psychiatrie lijkt het meest op politie... in hun praktijken en procedures die... etnische minderheidsgroepen in het Verenigd Koninkrijk discrimineren."⁵

Dr. Karen Wren en professor Paul Boyle, verbonden aan de Universiteit van St. Andrews in Zweden, concludeerden in 2001, dat de rol van het wetenschappelijke racisme binnen de psychiatrie in Europa niet alleen in het verleden diep geworteld was, maar dat dit vandaag de dag nog steeds het geval is.⁶

Isaac Hayes, een met een Academy Award® bekroonde componist, musicus, acteur en lid van de Adviesraad van CCHR International, zegt: "Psychiatrische programma's en medicatie hebben onze binnensteden vernietigd en actief bijgedragen aan de criminalisering van onze jongeren. Ze zijn binnengedrongen in het schoolsysteem om het gedrag van kinderen te bestuderen, ze hadden het onderwijs beter aan de leerkrachten over kunnen laten."

De Citizens Commission on Human Rights werkt al 40 jaar aan hervormingen in de geestelijke gezondheidszorg en het herstel van mensenrechten en heeft de racistische invloed van de "geestelijke gezondheidszorg" op de Holocaust, de Apartheid, de culturele vernietiging van de Aboriginals in Australië, de Maori's in Nieuw Zeeland, de Indianen in Amerika en de huidige discriminatie van zwarte mensen over de hele wereld, uitgebreid onderzocht.

De racistische ideologieën van de psychiatrie en de psychologie blijven het vuur van het racisme ontsteken op lokaal en internationaal niveau.

Deze publicatie is gemaakt om mensen te informeren



over deze schadelijke invloed. Racisme kan niet alleen gestopt worden, het moet gestopt worden als de mens ooit in harmonie wil leven.

Hoogachtend

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. Sashidharan'.

Woordvoerder, Citizens Commission on Human Rights International

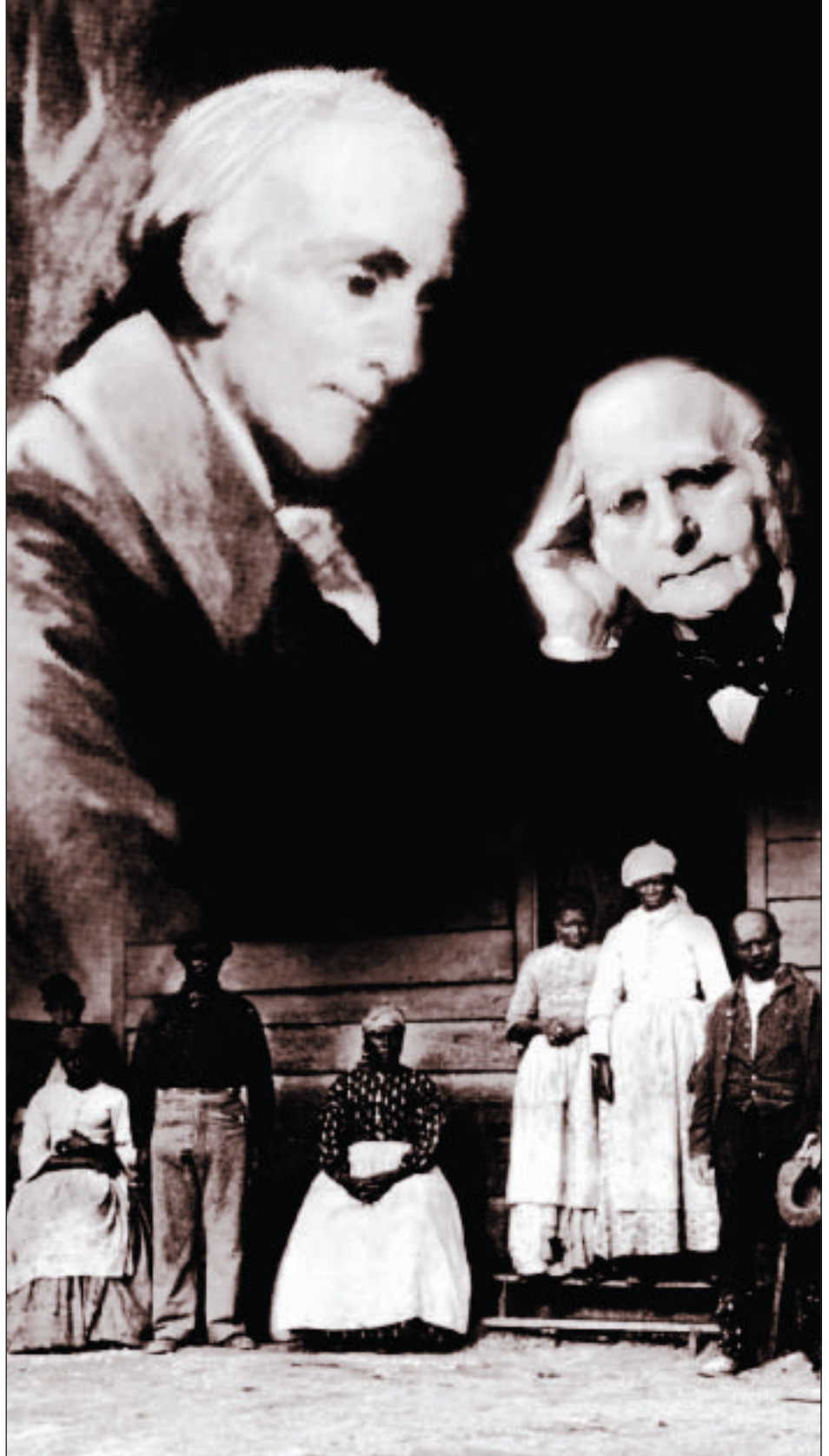
BELANGRIJKE FEITEN

1 Al eeuwen lang verschaften de psychiatrie en de psychologie de "wetenschappelijke" rechtvaardiging voor racisme.

2 Het ontstaan van racisme is niet vreemd gezien de twee basisfilosofieën die heersend zijn binnen de psychiatrie en de psychologie. De eerste is de "survival of the fittest" filosofie, die ten grondslag ligt aan de psychiatrische drang naar raszuiverheid. De andere is het psychiatrische idee dat de mens niet meer is dan een dier. Samen vormen ze een mentaliteit die asociale theorieën en houdingen voortbrengt, inclusief racisme.

3 In 1869 creëerde de Engelse psycholoog Francis Galton de term "eugenetica", van het Griekse woord eugenes dat "goede afkomst" betekent en hij definieerde bepaalde groepen als "inferieur".

4 Door de eeuwen heen hebben de psychiatrie en psychologie met hun verzonden "rassenziekten" niet alleen het racisme tot op de dag van vandaag gewettigd, maar ook de rechtvaardiging verschaft voor genocide.



Psychiater Benjamin Rush en psycholoog Francis Galton (rechts boven) kwamen naar voren met een aantal theorieën. Al meer dan 200 jaar worden die theorieën gebruikt om discriminatie te rechtvaardigen.



HOOFDSTUK EEN

De geschiedenis van het “wetenschappelijke” racisme

De duivel uit hen ranselen” was de aanbevolen “behandeling” voor de “geestelijke stoornis” met de naam ‘drapetomania’ [van ‘drapetes’, een weggelopen slaaf en mania dat gek betekent], wat betekende dat een slaaf de onnatuurlijke neiging had om weg te lopen. Deze stoornis werd “ontdekt” in Louisiana in 1851.

De uitspraken in dit hoofdstuk zijn schokkend, maar ze illustreren de ontwikkeling van een schandalige theorie die tegenwoordig als “feit” geaccepteerd wordt. Eeuwenlang hebben de psychiatrie en de psychologie de “wetenschappelijke” argumenten geleverd voor het racisme en de daaruit voortvloeiende aanvallen: mishandeling en genocide op de als doelwit gekozen rassen en groepen.

In 1883 ontwikkelde de Engelse psycholoog Francis Galton de term “eugenetica”, van het Griekse woord “eugenes” dat “goede afkomst” betekende. Hij moedigde mensen met een “goede afkomst” aan om kinderen te verwekken en ontmoedigde de mensen met een in zijn ogen “inferieure afkomst” om kinderen te krijgen. Natuurlijk vond hij dat hij zelf van “betere afkomst” was, wat hem geschikt maakte om over de toekomst van de mensheid te beslissen.

Galton beschouwde Afrikanen als inferieur.

Nadat hij twee jaar in Afrika had doorgebracht, schreef hij een boek met de titel *Tropical South Africa*. Over de mensen die hij ontmoette, schreef hij: “Deze wilden vragen om slavernij. Ze hebben over het algemeen geen onafhankelijkheid in zich, maar volgen een baas zoals een Cocker Spaniël dat doet.” Hij liet geen twijfel bestaan over zijn mening toen hij stelde: “Het gemiddelde intellectuele niveau van de neger is ongeveer twee niveau's lager dan het onze.”⁷

In 1797 verklaarde psychiater Benjamin Rush, de “vader van de Amerikaanse psychiatrie”, dat de huidskleur van zwarte mensen werd veroorzaakt door een zeldzame, erfelijke ziekte met de naam “Negritude”, een afgeleide van lepra. Rush zei dat als de huid wit werd, dit een teken van “genezing” was.

Mensen, besloot Galton, waren niet gelijk. Idealen dat mensen “gelijk van waarde” waren vond hij “ontegenzeggelijk” fout en ze zullen geen stand houden”. Alle liefdadigheid aan de armen zou alleen moeten plaatsvinden als ze zouden afzien van het produceren van nageslacht.⁸

Galton's bekende achterneef Charles Darwin, ook een psycholoog, observeerde: “Niemand die zich ooit met het fokken van huisdieren heeft bezig gehouden, zal ontkennen dat dit erg schadelijk is voor het menselijke ras... bijna niemand is zo dom om toe te staan dat zijn slechtste dieren zich voortplanten.”⁹

De Nazi-psychiaters en de geestelijke gezondheidsbeweging in Amerika namen deze ideeën net zo gemakkelijk over. Ze werden in eerste instantie gebruikt om slavernij te rechtvaardigen. Kort

daarna haalden echter, in overeenstemming met de eugenetica theorie, ook “immigranten uit Italië, Griekenland, Hongarije en andere landen uit Zuid- en Oost Europa” de norm niet, omdat ze een “ziektekiem” bij zich droegen waardoor ze “meer geneigd waren tot het plegen van diefstal, kidnapping, mishandeling, moord, verkrachting en seksuele ontwaarding”.¹⁰

In 1797 verklaarde psychiater Benjamin Rush, de “vader van de Amerikaanse psychiatrie”, dat de huidskleur van zwarte mensen werd veroorzaakt door een zeldzame, erfelijke ziekte met de naam “Negritude”, een afgeleide van lepra. Rush zei dat als de huid wit werd, dit een teken van “genezing” was. Het etiket “ziekte” werd gebruikt als motief voor rassenscheiding zodat blanken niet “geïnfecteerd” konden worden.¹¹

Schrijver Robert Whitaker vertelt: “In de 19e eeuw werd de geestelijke gezondheid van Afro-Amerikanen afgemeten naar hun juridische status van vrij man of slaaf. Degenen die in de vrije staten leefden en de slaven die publiekelijk bekend maakten dat ze vrij wilden zijn, liepen het grootste risico om als krankzinnig bestempeld te worden.”¹²

Hier is het bewijs voor de noodzakelijkheid van slavernij, redeneerde senator John Calhoun. “De Af-

rikaan is niet in staat om voor zichzelf te zorgen en verzinkt in krankzinnigheid onder het gewicht van de vrijheid. Het is genadig om hem de voorgedij en bescherming te bieden tegen een geestelijke dood.”¹³

In 1851 claimde Samuel A. Cartwright, een prominente blanke eugenetica arts uit Louisiana, dat hij twee geestelijke ziekten had ontdekt die specifiek bij zwarten voorkwamen en die hun slavernij rechtvaardigden. Eén ervan was de al genoemde drapetomania en de andere noemde hij dysaesthesia aethiopsis. Thomas Szasz, emeritus professor in de psychiatrie en medeoprichter van CCHR, schreef: “Cartwright stelde dat deze ‘ziekte’ [drapetomania] ervoor zorgde dat slaven de onbedwingbare drang hadden om weg te lopen bij hun meesters. De behandeling voor deze ziekte was ‘de duivel uit ze ranselen’.”¹⁴

Dysaesthesia aethiopsis (verminderd gevoel) werd verondersteld het verstand en het lichaam van zwarten aan te tasten. De symptomen waren: ongehoorzaamheid, zonder respect antwoorden en

het weigeren om te werken. De “oplossing” was hard werken!¹⁵ Cartwright claimde: “Door de luie neger lichamelijke inspanningen te laten verrichten activeert de dwingende macht van de blanke de longen, waardoor er zuurstofrijk bloed naar de



In 1851 claimde Samuel A. Cartwright, een prominente blanke eugenetica arts uit Louisiana dat hij twee geestelijke ziekten had ontdekt die specifiek bij zwarten voorkwamen en die hun slavernij rechtvaardigde: één ervan was drapetomania en de andere noemde hij dysaesthesia aethiopsis.

hersenen stroomt om het verstand te bevrijden.”¹⁶

In 1879 leverde de Duitse psycholoog Wilhelm Wundt van de Universiteit van Leipzig het ultieme wetenschappelijk “bewijs” voor eugenetica en racisme, door arrogant te verklaren dat de menselijke ziel niet bestond, omdat hij niet aangetoond kon worden met wetenschappelijke instrumenten. Door deze uitspraak was de mens opeens niets anders dan een dier.

Alfred Ploetz, een Duits-Zwitserse psychiater, publiceerde in 1895 zijn theorieën over inferieure rassen in het boek *The Fitness of Our Race and the Protection of the Weak*. Hij noemde zijn filosofie Ras-hygiëne en ontmoedigde het geven van medische zorg aan “de zwakken”.¹⁷ Wat later zouden Hitler en zijn Nazi-regime dit gebruiken om precies vast te stellen wie “de zwakken” waren en wat er met ze gedaan moest worden. Het is aan Ploetz en zijn collega's te danken dat de funderingen voor de raszuivere Nazi-staat gelegd konden worden.¹⁸ [zie hoofdstuk 2]

Ploetz legde het fundament voor heel wat meer dan het Nazi-regime en de Holocaust. Zijn werk legde de basis voor de eugenetica en het onderdrukken van rassen in landen overal ter wereld, onder andere in Australië, Canada, Engeland, Zuid-Afrika en de Verenigde Staten. Hier volgt een klein voorbeeld van de rampzalige gevolgen van zijn werk, van zijn psychologische, psychiatrische en eugenetische stellingen van het eind van de 19e eeuw tot het begin van de 20ste eeuw:

“Vanuit eugenetisch standpunt gezien moeten interracial huwelijken [tussen blanken en zwarten] niet aanbevolen worden; het gekleurde ras heeft noch de energie, noch het uithoudingsvermogen van het blanke ras.”¹⁹

Het negerkind is intellectueel vroegrijp tot aan de puberteit, dan vindt er een radicale verandering plaats: zijn ontwikkeling stopt plotseling of gaat zelfs achteruit. ...Onderwijs bereikt de diepste laag van zijn verstand niet.”²⁰

In 1918 claimde een voorstander van eugene-

Slechte wetenschap creëert een bevooroordeelde samenleving

Onjuiste rassentheorieën die de mens gelijkstellen aan een dier en die in de 19e eeuw naar voren werden geschoven door mensen zoals de psycholoog Wilhelm Wundt en de Engelse psycholoog Charles Darwin, legden de basis voor de onjuiste wetenschap van de eugenetica. Het veroorzaakte de onderdrukking van minderheden gedurende een aantal generaties, waaronder de zwarten die werden bevrijd na de Burgeroorlog en vervolgens naar de sloppenwijken werden verbannen als tweedeklassers burgers.



Wilhelm Wundt



Charles Darwin

tica in Amerika, Dr. Paul Popenoe, dat het IQ van zwarte mensen werd bepaald door de hoeveelheid blank bloed die ze in zich hadden. Hoe lichter de huidskleur van zwarten was, verklaarde hij, hoe hoger hun IQ; hoe zwarter ze waren hoe lager hun IQ.²¹

J.T. Dunston, een Engelse psychiater en Zuid-Afrikaans Commissioner of Mental Hygiene, stelde in 1923: "Er zijn echter... gegevens die suggereren dat de inboorlingen, zelfs uit de beste stammen, mogelijk tot een ras behoren dat geestelijk inferieur is aan het onze." Zijn bewijs hiervoor? Inboorlingen zijn "op een vage manier georiënteerd in de tijd, ze hebben over het algemeen geen idee hoe oud ze zijn en van het verstrijken van tijd. Zelfs de manier waarop ze dansen, waar ze erg op gesteld zijn, laat geen verfijnde bewegingen zien..."²²

In Australië werd de "genocide" een beetje anders uitgevoerd. Kinderen van gemengde ouders (meestal een Aboriginal moeder en een blanke vader) werden weggehaald bij hun ouders en in reservaten van de regering geplaatst onder de hoede van blanken. Ze kregen geen informatie over hun afkomst of cultuur.

Het Rapport van de Aborigines State Board stelde in 1921: "Het voortzetten van dit beleid moet uiteindelijk het Aboriginal probleem oplossen."²³

De rassenscheiding en het mishandelen van de Aboriginals was "gerechtvaardigd" omdat ze zichzelf niet konden beheersen, ze geen begrip hadden van goed en kwaad en daarom "bescherming" nodig hadden.²⁴ Op dezelfde wijze waarop weggelopen slaven in Amerika werden "genezen", werden Aboriginals als "stoute kinderen" afgestraft met zweepslagen.

Tijdens een Australisch onderzoek in 1995 naar de effecten van dit programma vertelde een slachtoffer: "Er werd ons verteld dat onze moeder alcoholiste was, dat ze een prostituée was en dat ze niets om ons gaf. Ze waarschuwden ons dat we moesten oppassen als we ouder werden omdat we ook sletten en alcoholisten zouden kunnen worden, we moesten dus heel voorzichtig zijn. Als je blank was, had je deze vuiligheid niet in je, het was onze afstamming die ervoor zorgde dat wij zo waren."²⁵

De oorspronkelijke bewoners van Amerika en Canada en de Maori's in Nieuw Zeeland en andere niet-blanke volkeren werden, net zoals de joden en de zigeuners in Duitsland, als inferieur behandeld.

In 2002 sprak de Amerikaanse Indiaanse Sandy White Hawk over haar beproeving nadat ze 30 jaar eerder bij haar ouders was weggehaald: "Mij werd verteld dat ik uit een verschrikkelijk, barbaars en



Margaret Sanger

Zogenaamd om het Amerikaanse bloed te beschermen tegen "besmetting met "raciale inferioriteit", wilde eugeniste Margaret Sanger, de oprichtster van Planned Parenthood, de zwarte bevolking uitroeien door sterilisatie.

Racistische testen en andere leugens

heidens oord kwam en dat ik blij moest zijn dat ze mij daaruit hadden gehaald.”²⁶

Intelligentietesten werden een ander middel dat werd gebruikt om racistische theorieën te behouden en te promoten.

In de jaren vijftig stelde de psycholoog Lewis Terman, een “deskundige” op het gebied van IQ testen, dat arme kinderen nooit iets geleerd kon worden en dat Mexicanen, Indianen en zwarten nooit kinderen mochten krijgen. Dit soort testen werden gebruikt om te voorkomen dat Italianen, Polen, Mexicanen en anderen naar de Verenigde Staten verhuisden en het Amerikaanse bloed “besmetten”.²⁷

Margaret Sanger, de oprichtster van de Organisatie voor Gepland Ouderschap en eugeniste uit Amerika, kwam met een “oplossing”. Sanger bereidde het “uitroeien van de zwarte bevolking” voor door het aanstellen van zwarte predikanten met een “innemende persoonlijkheid” die preekten dat sterilisatie de oplossing was voor armoede. Ze stelde dat het bereiken van zwarten “door een religieuze oproep” de “meest succesvolle voorlichtingsmethode zou zijn”.²⁸

In 1994 stelden Charles Murray en Richard Herrnstein in hun boek *The Bell Curve* dat Afro-Amerikanen en Latino’s slechter scoren in intelligentietesten dan blanken, ze zijn “genetisch gehandicapt” en kunnen niet omgaan met de eisen van de moderne maatschappij.²⁹

Verder stelde Herrnstein dat Amerikanen elke volgende generatie minder IQ-punten scoorden en stelde een selectief geboorteprogramma voor om te voorkomen dat er menselijk “uitschot” werd geboren.³⁰

Met hun geschiedenis van verzonden racistische “ziekten”, vooroordelen over “betere rassen” en belachelijke wetenschappelijke concepten zoals “lager IQ” en “raciale minderwaardigheid”, hebben de psychiatrie en de psychologie niet alleen het racisme in de 19e, 20e en 21e eeuw gerechtvaardigd, maar ook de aanzet gegeven tot regelrechte genocide.

In handen van psychiaters en psychologen werden intelligentietesten een ander middel om de racistische kijk op de mens naar voren te schuiven.

■ Gedurende de eerste helft van de 20e eeuw werden bevooroordeelde IQ-testen gebruikt door eugenist Paul Popenoe en psycholoog Lewis Terman om niet-blanke rassen te kleineren. Popenoe beweerde “Het IQ van zwarten wordt bepaald door de hoeveelheid ‘blank’ bloed die ze hebben” en Terman beweerde dat niet-blanken “nooit konden worden onderwezen”.

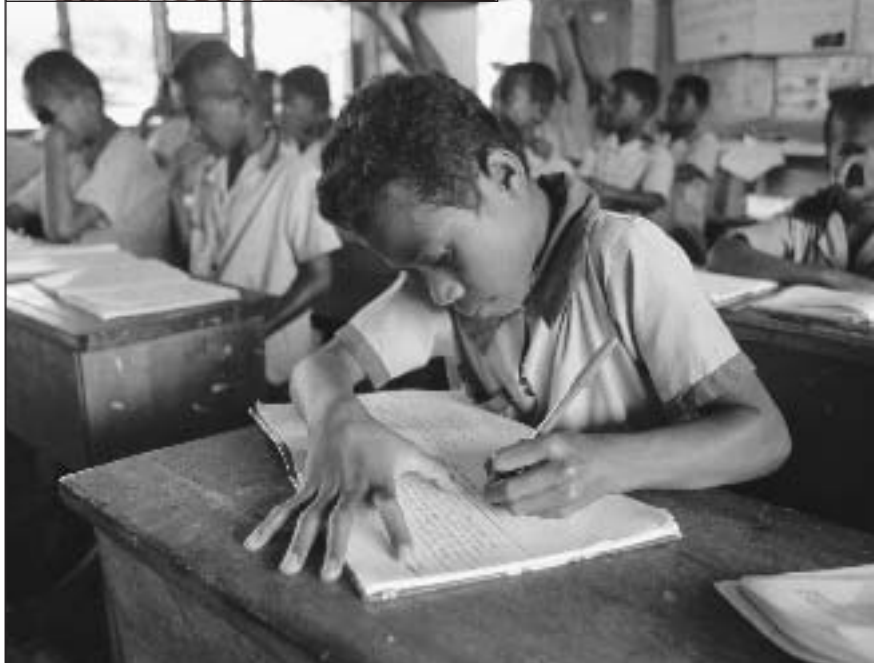
■ In Australië werd het weghalen van kinderen bij hun Aboriginal moeder en andere mishandeling “gerechtvaardigd” omdat aboriginals “niet in staat waren tot zelfbeheersing, en geen kennis hadden van goed en kwaad”.



Paul Popenoe



Lewis Terman



BELANGRIJKE FEITEN

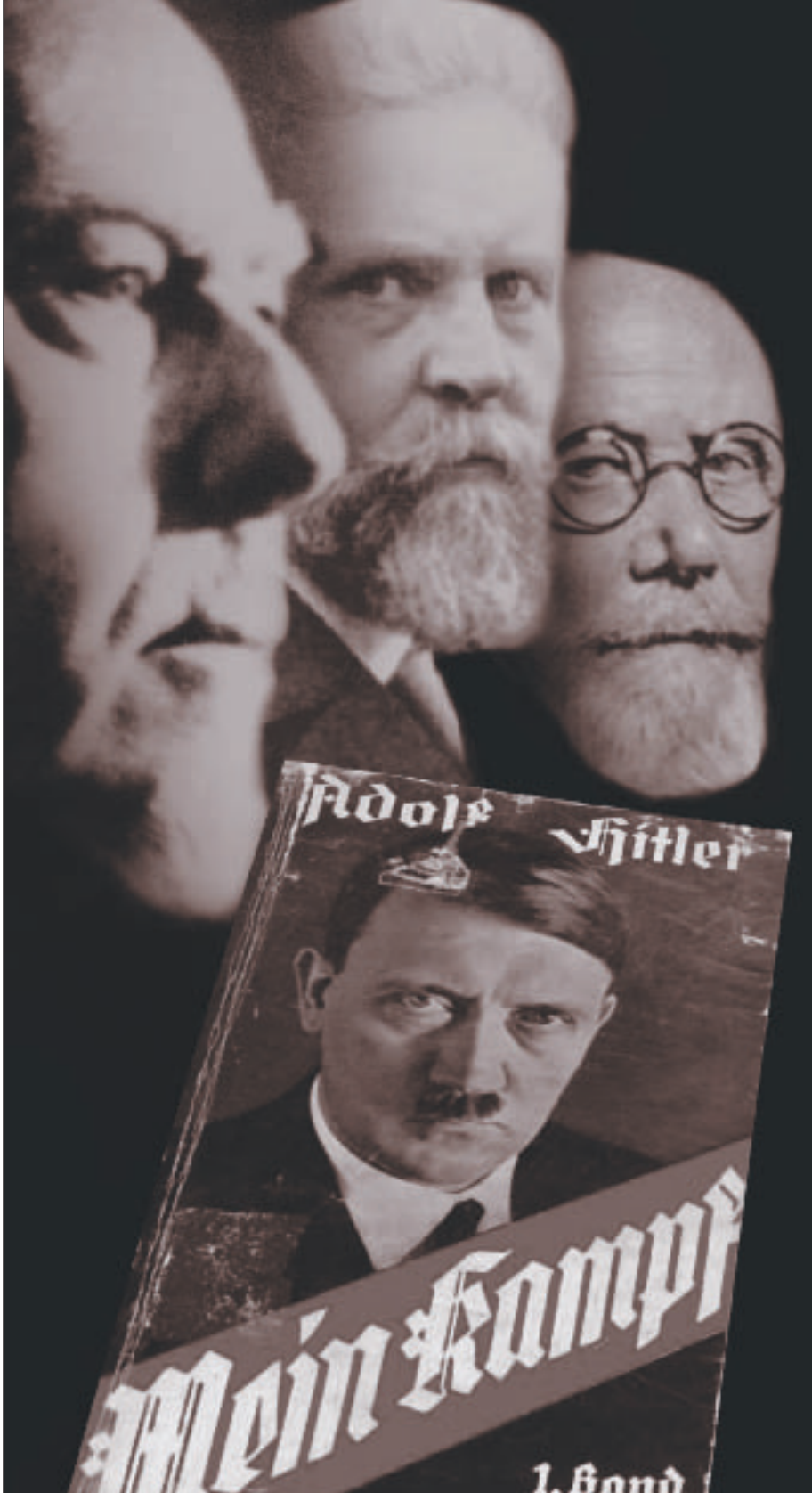
1 De Zwitsers-Duitse psychiater Alfred Ploetz publiceerde in 1892 zijn theorieën over inferieure rassen, hij noemde zijn filosofie Rasygiëne en leverde de “biologische funderingen” voor de Holocaust.

2 In 1920 publiceerde de Duitse psychiater Alfred Hoche zijn boek *Permission to Destroy Life Unworthy of Life*; hierin eiste hij dat er euthanasie zou worden toegepast op “gestoorden”.

3 De eugeneticabeweging voedde de wederopstanding van de Ku Klux Klan in het begin van de 20ste eeuw in de V.S.

4 Zuid-Afrikaanse psychiaters en psychologen leverden hun regering een “wetenschappelijk” middel om zwarte Zuid-Afrikanen het recht op werk en onderwijs te ontzeggen en hun families uit elkaar te rukken.

5 Tienduizenden zwarte Zuid-Afrikanen werden opgenomen in psychiatrische kampen tijdens de Apartheid, ze werden gebruikt voor slavenarbeid en stierven aan onbehandelde medische problemen.



Theorieën van de psychiaters Ernst Rüdin, Alfred Ploetz en Alfred Hoche inspireerden Adolf Hitler. Hij baseerde zijn racistische plannen, zoals beschreven in zijn autobiografie, *Mein Kampf* (Mijn Strijd), op hun stellingen.



HOOFDSTUK TWEE

De wortels van de hedendaagse genocide

Lang voor de Eerste Wereldoorlog hadden Duitse psychiaters de “wetenschappelijke” rechtvaardigingen voor euthanasie (“de zachte dood”) al ontwikkeld, gebaseerd op het principe van “inferieure rassen”.

Na de publicatie van zijn theorieën over “Rashygiëne” in 1895 richtte Alfred Ploetz, samen met zijn collega-psychiater Ernst Rüdin, de Duitse Sociëteit voor Rashygiëne op (1911). Ze promootten het idee dat het vernietigen van “onwaardig leven” een “puur helende behandeling” was.

In 1911, 22 jaar voor de Nazi-partij aan de macht kwam, predikte psychiater Ernst Rüdin: “Alle landen moeten een enorm aantal inferieure mensen, zwakkelingen, zieken en kreupelen met zich meeslepen... Door een goede [sterilisatie] wetgeving... zouden we ook in staat zijn om te streven naar de beste manieren om te fokken.”³¹

In 1920 publiceerden psychiater Alfred Hoche en Karl Binding, een advocaat die later hoofd rechtspraak van het Rijk werd, *Toestemming om leven te vernietigen dat het leven niet waard is*, waarin ze eisten dat euthanasie uitgevoerd zou worden op “gestoorden”. Ze stelden dat “hun dood niet opgemerkt zal worden tenzij in de harten van hun moeders of voogden...” Hoche claimde ook dat het doden van een stervende persoon met een medische drug geen “moord” was maar een “puur helende daad”.³²

De Duitse psychiater Eugen Fischer, medeschrijver

van het boek *De principes van erfelijkheidsleer bij de mens en rassenzuiverheid* (1921), drong aan op het uitroeien van “neger” kinderen. Hij vond dat zwarten geen waarde hadden en alleen nuttig waren voor “werk met hun handen”.

Fischer schreef: “Hij [de neger] is niet bijzonder intelligent in de juiste betekenis van het woord, bovenal heeft hij niet het vermogen om geestelijk iets te creëren, heeft hij een slechte fantasie, zodat hij geen originele kunst heeft ontwikkeld en geen volksverhalen of mythes heeft ontwikkeld. Hij is echter handig met zijn handen, zodat hij

eenvoudig getraind kan worden in handwerk.”³³

In 1939 gaf Fisher een lezing aan studenten waarin hij zei: “...ik karakteriseer niet elke jood zo inferieur, als zwarten zijn...”³⁴

Rüdin was de belangrijkste opsteller van de Duitse Sterilisatie Wet uit 1933 welke opriep tot de sterilisatie van alle joden en “gekleurde” kinderen.³⁵ De wet had tot gevolg dat er 350.000 “ongeschikte”

“Alleen dankzij de Führer is de droom die wij al dertig jaar koesteren, het toepassen van de theorie van rashygiëne op de samenleving, werkelijkheid geworden.”

– Ernst Rüdin, professor in de psychiatrie, commissielid van de Duitse Sociëteit voor Rassenzuiverheid, 1943.

Duitsers werden gesteriliseerd.

De eerste psychiatrische “vergassingstest” (moord-experiment) werd uitgevoerd in een inrichting in Brandenburg in 1940. Er werden 18 patiënten vermoord waarbij de psychiaters en hun staf toekeken. Na het “succes” van dit experiment begon het euthanasieprogramma.

Ongeveer 300.000 “geestelijk onvolwaardige mensen”, 94% van alle “geesteszieken” in Duitsland, werden door psychiaters omgebracht. Vervolgens kwam de Holocaust. Rüdin zei: “Alleen dankzij de Führer is de

droom die wij al dertig jaar koesteren, het toepassen van de theorie van ras-hygiëne op de samenleving, werkelijkheid geworden."³⁶

En hoewel Rüdin de architect was van het plan dat gewettigde massamoorden werkelijkheid maakte, werd hij, ongelukkig genoeg, in 1990 in het zonnetje gezet door de Amerikaanse National Alliance for Research on Schizophrenia and Depression (NARSAD) als de grondlegger van "psychiatrische genetica".³⁷

Er werden tijdens het Neurenberg Tribunaal maar een paar Nazi-psychiaters berecht; het merendeel ontvluchtte de vervolging, anderen keerden na de oorlog terug naar hun psychiatrische praktijk.

Apartheid: de erfenis van psychiatrische en psychologische invloed in Zuid-Afrika

Het verband tussen psychiatrie, psychologie en apartheid bestaat al lang. De premier van Zuid-Afrika, Hendrik Verwoerd, was een psycholoog die, in de hoogtijdagen van de plannen van de Nazi-psychiaters voor rashygiëne, aan Duitse universiteiten studeerde.

Volgens Richard Lerner, in zijn boek *Final Solutions: Biology, Prejudice and Genocide*, bestempelden de eugenisten de zwarten als "[lui], onintelligent, maar... fysiek bekwame mensen, die leven met misdaad, armoede en over het algemeen onder sociaal slechte condities en ze doen dit vanwege hun genetisch bepaalde, beperkte mentale capaciteiten."³⁸



De Duitse psychiater Eugen Fischer, drong in zijn boek, *The Principles of Human Heredity and Racial Hygiene*, in 1921 aan op het uitroeien van "neger" kinderen. Hij vond dat zwarten geen waarde hadden, alleen voor "werk met hun handen".

De Duitse invloed op het denken van Verwoerd is duidelijk. In 1928 hielp Verwoerd de Amerikaanse Carnegie Foundation bij een onderzoek dat de armoede onder blanken weet aan de concurrentie van zwarten op de Zuid-Afrikaanse arbeidsmarkt. Er werd gesteld dat "langdurige contacten met inferieure gekleurde rassen in sommige gevallen een verderfelijke sociale invloed hadden gehad op de Europeanen". Verwoerd stelde: "Er is geen plaats voor hem [de zwarte inwoner] in de Europese bevolkingsgroep buiten bepaalde vormen van arbeid ... daarom is er geen reden om hem toe te staan om een opleiding te volgen..."³⁹

Zijn Nazi-denken bleek ook duidelijk uit het feit dat de Zuid-Afrikaanse Apartheidswet sterk leek op de Rashygiënewet van de Nazi-psychiaters, die verbod dat Ariërs en niet-Ariërs samenleefden of trouwden. Zuid-Afrikaanse

psychiaters en psychologen gaven de overheid een "wetenschappelijk" middel om zwarte Zuid-Afrikanen werk en opleiding te ontzeggen en hun families uit elkaar te halen.

Verwoerd stelde in september 1943: "Dit beleid van Apartheid, dat ook bescherming en zorg voor de oorspronkelijke bewoners biedt in het land van de Afrikaners, maar dat stellig elke poging tot gelijkheid verwerpt, geeft de oorspronkelijke bewoner de mogelijkheid te ontwikkelen wat van hem is, zodat hij trots kan zijn en zelfrespect kan hebben, in plaats van voortdurend te worden verne-

derd als een mislukte namaak-blanke." Hij stelde dat Zuid-Afrika tot mislukking gedoemd was als het beleid de zwarten zou toestaan "hun bekwaamheden te verbeteren, meer geld te verdienen en zich binnen het 'witte' Zuid-Afrika een betere marktpositie te verwerven".

Als gevolg hiervan kregen zwarten geen behoorlijke opleiding. Om dat kracht bij te zetten, bedacht de psycholoog M.L. Fick een intelligentietest die de inferioriteit van de "gekleurde bevolkingsgroepen" en hun beperkte mogelijkheden om onderwezen te worden moest aantonen.⁴⁰

Met miljoenen mensen die ondermaats onderwijs, werkloosheid, armoede, en dus een lage moraal in het vooruitzicht hadden, is het geen wonder dat er psychiatrische instellingen werden gevestigd of dat de gerechtvaardigde en normale reacties tegen deze onderdrukking ten onrechte werden bestempeld als "geestelijke stoornis".

Meer dan 30 jaar lang werden er "speciale" psychiatrische instellingen in stand gehouden door een geheim verbond tussen de overheid en het particuliere bedrijf Smith Mitchell & Co. De Apartheidsregering garandeerde een bezettingsgraad van 90%. Tienduizenden zwarte mensen werden gedwongen opgenomen, zwaar gedrogeerd en onderworpen aan pijnlijke elektroshocks die zonder verdoving werden toegediend omdat verdovingen "te duur" waren om te gebruiken voor zwarten. De mensen werden verhuurd aan andere bedrijven om onbetaald werk te verrichten; het maken van klerhangers, borstels, matten, lakens en andere artikelen, onder het mom van "industriële therapie".

Leden van de Scientology kerk en CCHR brachten dit alles in 1974 aan het licht, wat ertoe leidde dat psychiaters de overheid ervan overtuigden om de Wet op de geestelijke gezondheid zo te herzien dat het een misdaad werd om over toestanden in enig psychiatrisch ziekenhuis te

Psychiatrische slavenkampen

De racistische psycholoog Hendrik Verwoerd, die in 1958 minister-president werd van Zuid-Afrika, vaardigde de eerste wet voor rassenscheiding uit in de jaren dertig. Hij legde hiermee de fundering voor de Apartheid en voor geheime psychiatrische slavenkampen, waar tienduizenden zwarten gevangen zaten en onder afschuwelijke omstandigheden moesten werken.



Hendrik Verwoerd



rapporteren of er enige foto's van te maken. CCHR ging de grenzen van Zuid-Afrika over en rapporteerde haar bewijs aan de World Health Organization (WHO). In 1977 reageerde de WHO met een onderzoek van de psychiatrische kampen. In 1983 veroordeelde een rapport met de bevindingen het gebruik van patiënten voor onbetaalde arbeid. Het stelde: "Deze situatie is nooit eerder in de geschiedenis of in de huidige psychiatrische zorg voorgekomen, er is echter wel overeenkomst met het bezit van en de handel in slaven."⁴¹

Er werd ook verwezen naar een ander onderzoek dat de beweringen van CCHR over onverklaarbare sterfgevallen bij patiënten bewees: "Het meest schokkende gegeven dat we hebben gevonden in ons onderzoek was het hoge aantal onnodige sterfgevallen onder de zwarte patiënten in de Smith Mitchell kampen. We hebben nergens bewijs gevonden van noodzakelijke medische verzorging gedurende de terminale ziekteperiode van de patiënten... we hebben lijsten gevonden van zwarte 40 en 50-jarige patiënten die afgeschreven waren en kennelijk mochten overlijden."

Toen de Apartheid in 1994 eindigde, hielp CCHR het Ministerie van Gezondheidszorg met het opzetten van een onderzoek naar malversaties en racisme in psychiatrische ziekenhuizen. Het onderzoek onthulde grootschalige mishandeling van patiënten, vervalste overlijdensaktes en over het algemeen een slechte behandeling van patiënten.

De kampen werden afgeschaft.⁴² In 1997 verschaftte CCHR de Zuid-Afrikaanse Waarheidscommissie in woord



Psychiater Frederic Goodwin, woordvoerder van het Amerikaanse National Institute of Mental Health begin negentiger jaren, vergeleek de zwarte jeugd uit de binnensteden met "hyperagressieve" en "hyperseksuele" apen in de jungle om het drogeren van deze kinderen met psychiatrische drugs te rechtvaardigen.

en geschrift opheldering aangaande de misdaden die door psychiaters en psychologen tijdens de Apartheid waren begaan. De Psychologische Sociëteit van Zuid-Afrika gaf uiteindelijk toe dat psychologische onderzoeken het doel hadden om zwarte mensen als intellectueel inferieur in diskrediet te brengen.⁴³

Echter, het heeft een lange tijd nodig om de gevolgen van de apartheid recht te zetten, in het bijzonder vanwege de tegenwerking van de psychiatrische industrie. In 1999 sprak CCHR-commissielid Lawrence Anthony de World Psychiatric Association aan in naam van de Zuid-Afrikaanse regering. Hij rapporteerde dat de Sociëteit van Zuid-Afrikaanse Psychiaters "nog geen enkele schuld had toe-

gegeven" voor haar rol in de gruwelijkheden van de Apartheid. Integendeel, ze sprak in plaats daarvan over "het misbruiken of het potentiële misbruik van de psychiatrie door de regering".⁴⁴

De destructieve invloed van de psychiatrie in de V.S.

Psychiatrische "behandelingen" van minderheden betroffen de meest barbaarse experimenten die ooit zijn uitgevoerd onder het mom van "wetenschappelijk" onderzoek.

In de vijftiger jaren werden in New Orleans zwarte gevangenen gebruikt voor psychochirurgische experimenten waaronder het implanteren van elektroden in de hersenen. Dr. Robert Heath van de Universiteit van Tulane en de Australische psychiater Harry Bailey voerden de experimenten uit. Bailey schepte op dat ze zwarten gebruikten omdat het "goedkoper was om nikkers te gebruiken dan

katten omdat ze overal te vinden waren en goedkoper waren dan proefdieren".⁴⁵

Heath kreeg ook geld van de Central Intelligence Agency (CIA) om zijn experimenten met drugs uit te voeren, onder andere met bulboacpnine, dat bij bepaalde doseringen ernstige gevoelloosheid teweegbrengt. Heath testte deze drug op gevangenen in de Staatsgevangenis van Louisiana om te zien of de drug "het verlies van de spraak, gevoel, pijn, geheugen en wilskracht" kon veroorzaken.⁴⁶

In het Verslavings-en Onderzoekscentrum van het Amerikaanse National Institute of Mental Health (NIMH) in Kentucky, midden jaren vijftig, kregen drugsverslaafden LSD, waardoor veel van hen 77 dagen achter elkaar hallucineerden. In hetzelfde centrum werden gezonde Afrikaanse Amerikanen in de zestiger jaren gebruikt voor het testen van het experimentele chemische oorlogsmiddel BZ, dat 100 keer sterker was dan LSD.

Tussen 1970 en 1980 steunde het NIMH één van de meest geheime en gemene experimenten ooit gericht op



De wederopstanding van de Ku Klux Klan in 1915 viel samen met de opkomst van het op de eugenetica gebaseerde racisme in Amerika.

SCHADELIJKE FILOSOFIE

Het racistische effect van de psychiatrie in de Verenigde Staten

De wederopstanding van de Ku Klux Klan aan het begin van de 20e eeuw gebeurde op een moment dat het psychiatrische beleid van rasygiëne wijd en zijd naar voren werd geschoven. Thomas Dixon Jr, die in 1905 de heldendaden van de KKK bewierookte, had de werken bestudeerd van de Britse psycholoog en socioloog Herbert Spencer die de term "survival of the fittest" bedacht. Spencer geloofde dat veel mensen ongeschikt waren en een snelle dood tegemoet moesten zien, terwijl het fokken van de "fittest" een

superieur ras teweeg kon brengen. Dixon schreef vervolgens drie racistische boeken. Het eerste, *The Leopard's Spots*, concludeerde dat vrede alleen bereikt kon worden door een scheiding der rassen. Hij beweerde: "Het begin van gelijkheid voor de neger is het begin van het einde van het leven van deze natie". De eugenetica-beweging hielp het doel van de KKK leven in te blazen: Hiram Wesley, de Grote Toveraar van de KKK in 1923, verwees naar leiders van de eugenetica in zijn speech op "Klan dag".



Harry Bailey



Robert Heath

In de vijftiger jaren werden in New Orleans zwarte gevangenen gebruikt voor psychochirurgische experimenten. Robert Heath van Tulane Universiteit en de Australische psychiater Harry Bailey voerden de experimenten uit. Bailey schepte op dat het “goedkoper was om nikkers te gebruiken dan katten, omdat ze overal te vinden en goedkope proefdieren waren”.

zwarten en Latino's. Na de rellen in de jaren 60 in Watts (een zwarte wijk in Los Angeles) ontwikkelde Louis Jolyon West van het Neuropsychiatrisch Instituut van de Universiteit van Californië te Los Angeles de theorie dat de gebeurtenissen verband hielden met genetische en raciale factoren en dat zij die gevoelig waren voor dit geweld voornamelijk jonge zwarte mannen uit de stad waren. Hij stelde een “Violence Initiative” voor dat er voor moest zorgen dat overtreders werden behandeld met psychochirurgie en castratie. Het was het idee van West om dit behandelplan op twee middelbare scholen te testen – een zwarte en een Latino. (Protesten onder leiding van CCHR en anderen die zich zorgen maakten leidden ertoe dat de overheidssubsidie voor dit “onderzoeks”project werd gestopt.)

Dr. Ernst Rodin, hoofd van de afdeling neurologie

van de Lafayette Clinic in Detroit, Michigan, stelde dat kinderen met een beperkte intelligentie gewelddadig werden als ze als “gelijkwaardig” werden behandeld. Rodin riep “domme jonge opstandige mannen” op om zich te laten castreren op ongeveer dezelfde manier als ossen.⁴⁷

Deze negatieve stereotypering en de vergelijkingen tussen zwarten en dieren gingen verder bij de NIMH. In 1992 vergeleek psychiater Frederick Goodwin, directeur van het NIMH, zwarte jongeren in de binnensteden met “hyperagressieve” en “hyperseksuele” apen in de jungle.⁴⁸

Het tweede “Violence Initiative” van de NIMH was gericht op kinderen vanaf 5 jaar. De door hen gebruikte wetenschappelijke rechtvaardiging was dat ze een onderzoek wilden doen om te zien of Afro-Amerikanen en Latino's een gen hadden voor gewelddadig gedrag dat onder controle gehouden zou kunnen worden met

psychiatrische drugs. Drugs waarvan bekend was dat ze gewelddadig gedrag veroorzaakten zouden aan de kinderen worden gegeven.

Dr. Seth Farber, directeur van het Netwerk Tegen Gedwongen Psychiatrie, stelde indertijd: "Net als de Nazi's...willen [psychiaters] zwarte kinderen tot zondebok maken, aan de drugs zetten en de rechten van hun ouders afnemen. Dit is een schandelijk, racistisch en onderdrukkend plan."

Op dit moment eisen psychiaters en psychologen in de Verenigde Staten brutaalweg meer onderzoeksgelden omdat dat zwarten, Indianen en Latino's oververtegenwoordigd zijn in rangen van de "geestelijk zieken". "De duivel uit hen ranselen" is vervangen door psychochirurgie, elektroshock en psychiatrische middelen. De gevolgen zijn duidelijk, in het bijzonder in de centra van steden.

Rassenminderheden zijn voorgesteld aan een heel nieuw niveau van bewustzijnsveranderende, wettelijk toegestane middelen. Dit heeft geleid tot een nieuwe golf van drugsverslaving, gevolgd door sterk toenemende criminaliteit, analfabetsime en werkloosheid. Vandaag de dag zijn alleenstaande ouders gewoon. In vergelijking met de rest van de bevolking zitten er te veel zwarte en Latino mannen in de gevangenis. Er is bewijs in overvloed van "rassenprofilering" en toch stopt het NIMH miljoenen en miljoenen in onderzoek naar het "risico" van minderheids-groepen en hun "agressieve" gedrag.

Voormalig klinisch psycholoog en commissielid van CCHR, William Tutman waarschuwt: "Het onderdrukken van een ras om vervolgens de reactie hierop te bestempelen als een geestelijke stoornis is niet alleen moreel verkeerd, het is crimineel en frauduleus."

RAPPORT VAN MISHANDELING

Racisme in Groot Brittannië



Op 30 oktober 1998 had David "Rocky" Bennet, een 38-jarige in Engeland wonende Afrikaan uit het Caribische gebied, een woordenwisseling met een blanke patiënt over het gebruik van de telefoon. De staf pikte Bennet eruit om gesepareerd te worden van de andere patiënten. Hierdoor raakte hij nog verder overstuur. De staf drukte hem vervolgens gedurende 25 minuten met zijn gezicht naar beneden op de grond. Hij schreeuwde: "Ga van me af. Ga van mijn keel af...ze vermoorden me..."⁴² Zijn kreten werden genegeerd. Daarna stopten ze – David was dood.

Een onderzoek van de lijkschouwer in mei 2001 stelde: "Dood door een ongeluk, verergerd door onachtzaamheid"

Er werd een onderzoek gedaan op verzoek van de familie.⁴³ In 2004 verscheen het rapport waarin een somber beeld werd geschilderd van "institutioneel racisme" in het geestelijke gezondheidssysteem. Sir John Blofeld, een gepensioneerde rechter van het Hooggerechtshof, stelde: "Zwarten en etnische minderheden zijn bang voor de geestelijke gezondheidszorg. Ze zijn bang dat ze voor een heel lange tijd worden opgesloten of met medicatie behandeld worden waaraan ze uiteindelijk kunnen overlijden."⁴⁴

Desmond McLean werd op 14-jarige leeftijd verkracht. Hij weigerde over zijn beproeving te praten hetgeen zijn familie verontrustte. Na een ruzie thuis werd hij opgenomen op een psychiatrische afdeling voor volwassenen in Engeland: "Elke keer als ik wrevel liet blijken over wat er met me gebeurde, sprongen vier of vijf volwassenen boven op me die mij een injectie



"Als zwarte mensen tekenen van 'psychiatrische problemen' vertonen, worden ze foutief gelabeld als paranoïde schizofreen of psychotisch."

– Desmond McLean

gaven. Het feit dat ze die injecties hebben, geeft ze veel controle over je emoties. Wanneer zwarte mensen enige tekenen vertonen van psychiatrische problemen krijgen ze een stempel. Dit gebeurt omdat ze geen notie hebben van wat zwarte mensen beweegt en hoe wij onze frustraties uiten."⁴⁵

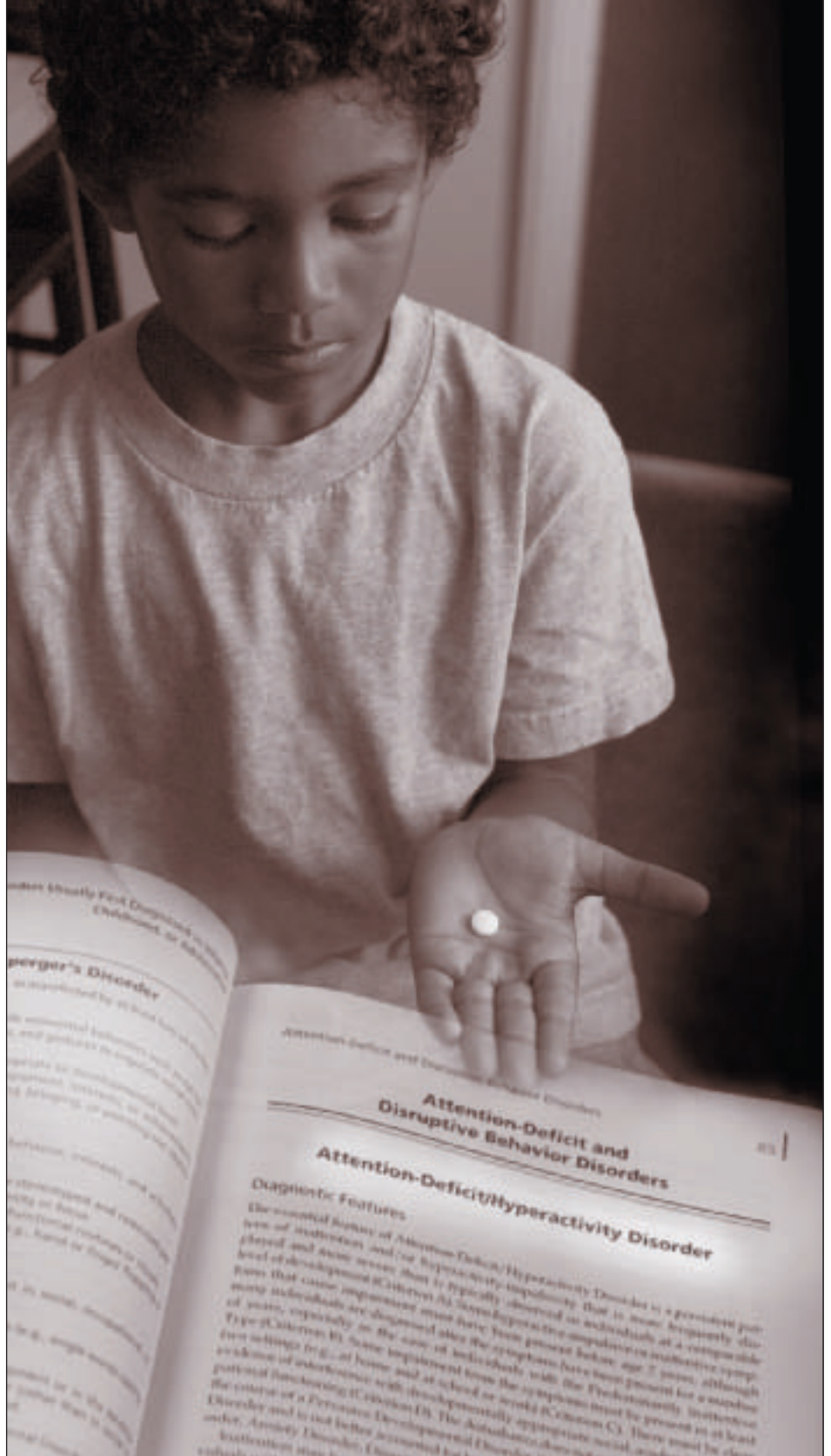
BELANGRIJKE FEITEN

1 De Presidentiële Commissie voor Uitmuntendheid in het Onderwijs, in de V.S., onthult dat 40% van de kinderen in het speciaal onderwijs ten onrechte met een "leerstoornis" is bestempeld omdat ze eenvoudigweg niet hebben leren lezen.

2 Voor minderheden is speciaal onderwijs psychiatrisch racisme in vermomming, een manier om miljoenen kinderen verslaafd te laten raken aan bewustzijnsveranderende middelen.

3 Kinderen die amfetamineachtige middelen of andere voorgeschreven bewustzijnsveranderende middelen slikken doen het op school niet beter.

4 Tieners die psychiatrische middelen voorgeschreven krijgen zijn verantwoordelijk geweest voor vele schietpartijen op scholen. De bijwerkingen van het middel zijn o.a. gewelddadig gedrag, manie en zelfmoordneigingen.



Steeds meer kinderen krijgen de diagnose ADHD, een "ziekte" waarvan het bestaan nooit klinisch is bewezen, maar die zeer winstgevend is voor de psychiatrische industrie.



HOOFDSTUK DRIE

Kinderen tot slaaf maken met drugs

In maart 2003 rapporteerde het beleidsrapport over "Ras en onbekwaamheid, raciale vooroordelen in het speciaal onderwijs" van het Amerikaanse Goldwater Instituut: "Van de kinderen in groep zes uit gezinnen met lage inkomens en van Afro-Amerikaanse afkomst, scoorde 60% onder "het gemiddelde" op de laatste Nationale Beoordelingstoets om Vooruitgang in het Onderwijs te meten."⁴⁹

Het Goldwater Instituut: "Alleen al het aantal leerlingen met een verkeerde diagnose is ongelooflijk. Wat nog erger is, in de voornamelijk witte school-districten, worden leerlingen uit minderheids-groepen aanzienlijk vaker geclassificeerd als onbekwaam om te leren."⁵⁰

Zwarte leerlingen hebben ook nu nog drie maal zoveel kans om als zwakbegaafd bestempeld te worden.

Een Amerikaans News and World Report artikel uit 1993 onthult dat Afro-Amerikaanse kinderen in 39 staten oververtegenwoordigd zijn in programma's voor het speciaal onderwijs.

Tien jaar later onthulde een onderzoek van de Presidentiële Commissie voor Uitmuntendheid in het Onderwijs dat 40% van de kinderen in het speciaal onderwijs het stempel leerstoornis

opgeplakt hebben gekregen omdat ze simpelweg nooit hebben leren lezen.

In een Internetartikel schreef Gary Orfield: "Het veelvuldig plaatsnemen van zwarte jongens in het speciaal onderwijs heeft een 'getto in een getto' gecreëerd. Voor veel van deze kinderen betekent dit een rechtstreekse weg naar de gevangenis."⁵¹

Asa Hilliard, professor in grootstedelijk onderwijs aan de Staatsuniversiteit van Georgia zegt: "Als je een kind zwakbegaafd noemt terwijl het dat niet is of je zegt dat het een leerstoornis heeft terwijl het die niet heeft en je zondert het af voor speciale instructie welke niet speciaal is, dan verergeren de problemen alleen maar."⁵²

Psychiaters en psychologen gebruiken het Diagnostic and Statistical Manual of Mental

Disorders (DSM-IV), van de American Psychiatric Association, en het hoofdstuk over geestelijke stoornissen uit de International Classification of Diseases om deze misstanden te rechtvaardigen.

Professor Herb Kutchins, medeschrijver van *Making Us Crazy*, stelt dat de DSM een "onbetrouwbaar classificatiesysteem" is. "De verdedigers van de slavernij en de voorstanders van rassenscheiding...hebben voortdurend gepro-

Zwarte leerlingen hebben driemaal zoveel kans als blanke om als zwakbegaafd te worden bestempeld. Terwijl zwarte leerlingen maar 16% van het totale aantal leerlingen in de V.S. uitmaken, vormen ze 32% van alle leerlingen in de onderwijsprogramma's voor zwakbegaafde mensen.



Er bestaan veel boeken over de relatie tussen gezondheid en aandachts- en gedragsproblemen op school. Hierdoor wordt de monopoliepositie van ADHD als oorzaak voor leerproblemen in diskrediet gebracht.

beerd om de onderdrukking te rechtvaardigen door het bedenken van nieuwe geestelijke stoornissen en door steeds hogere percentages gekleurde Amerikanen en andere minderheidsgroepen als abnormaal te bestempelen”.⁵³

Psychiaters “stemmen” letterlijk of een groep symptomen al dan niet beschouwd moet worden als een “geestelijke stoornis” om vervolgens opgenomen te worden in de DSM.

Met de DSM in de hand kunnen psychiaters elk kind op frauduleuze wijze diagnosticeren met “Attention Deficit Hyperactivity Disorder” (ADHD). De psychiaters en psychologen definiëren en bestempelen kinderlijk gedrag als een geestelijke stoornis. De behandeling is altijd hetzelfde, het kind wordt gedrogeerd met verzwakkende, be-

“De verdedigers van de slavernij en de voorstanders van rassenscheiding ... hebben voortdurend geprobeerd om de onderdrukking te rechtvaardigen door het bedenken van nieuwe geestelijke stoornissen en door steeds hogere percentages gekleurde Amerikanen en andere minderheidsgroepen als abnormaal te bestempelen.”

– professor Herb Kutchins, medeschrijver van *Making Us Crazy*

wustzijnsveranderende psychiatriesche drugs.

Psychiaters verzinnen nog meer, zoals chemische onevenwichtigheden in de hersenen om het drogeren van kinderen te rechtvaardigen.

Er bestaat niet zoiets als een chemische onevenwichtigheid. Dr. Mary Ann Block, schrijfster van *No More ADHD*, wijst erop: “De psychiater doet geen enkele test. De psychiater luistert naar de voorgeschiedenis en schrijft vervolgens drugs voor.”

De drugs die voorgeschreven worden bij ADHD hebben talloze bijwerkingen en risico's. Een kort overzicht:

- Methylfenidaat (Ritalin), het meest voorgeschreven middel bij ADHD, is sterker

dan cocaïne en wordt door instanties die drugs classificeren, gelijk gesteld aan morfine en opium als het gaat om misbruik en verslavingsrisico.⁵⁴

De bijwerkingen van methylfenidaat zijn onder andere veranderingen in de bloeddruk, onregelmatige hartslag, angina pectoris (hartkramp), gewichtsverlies en vergiftigingspsychoses. Zelfmoord is een risico tijdens de afkick.⁵⁵

Kinderen die amfetamineachtige of andere voorgeschreven psychiatrische drugs gebruiken, presteren niet beter op school. Ze blijven net zo vaak zitten en verlaten net zo vaak vroegtijdig het onderwijs als kinderen die geen pillen slikken.

In 2003 verbood de Engelse regering het gebruik van het Selective Serotonin Reuptake Inhibitor (SSRI) antidepressiva door kinderen jonger dan 18 jaar, vanwege de zelfmoordneigingen die deze drugs veroorzaken.⁵⁶

In 2004 publiceerde de Amerikaanse Food and Drug Administration (FDA) een soortgelijke waarschuwing, net als de Australische, Canadese en Europese instanties. In oktober 2004 gaf de FDA de opdracht dat er waarschuwingsstickers moeten komen op de verpakkingen van SSRI's die er op wijzen dat deze drugs zelfmoord kunnen veroorzaken.⁵⁷

De waarschuwing is niet afdoende: tieners die voorgeschreven psychiatrische drugs gebruikten zijn verantwoordelijk geweest voor een groot aantal schietpartijen op scholen. De

bijwerkingen van deze middelen zijn: gewelddadig gedrag, manie en suïcidaal gedrag.

Fred Shaw, voorzitter van de afdeling Compton van de NAACP (National Association for the Advancement of Colored People), voormalig waarnemend hoofd van politie in Los Angeles, die nu leiding geeft aan groepstehuizen voor jongens, zegt: "Ik heb te maken met zwarte tieners die als inferieur gebrandmerkt zijn, zij hebben slecht onderwijs gehad en er is verteld dat er iets mis is met hun hersenen waardoor ze sterke bewustzijnsveranderende 'medicatie' moeten gebruiken. Ze hebben geen hoop en geen toekomstverwachting. Het is een recept voor misdaad en zelfmoord."

Mevrouw S. Aus vertelde dat de schoolpsychiater haar liet 'kiezen' tussen drugs of speciaal onderwijs voor haar dochter. Zij 'koos' drugs en haar dochter ging vervolgens schrikbarend achteruit. Toen mevrouw Aus de behandeling wilde laten stoppen werd zij door de school beschuldigd van nalatigheid. Mevrouw Aus: "Psychiaters worden rijker terwijl mijn dochter en ontelbare andere kinderen nooit herstellen van de aangerichte schade."⁵⁸

Shaw voegt hieraan toe: "De oplossing ligt niet in het doorgaan met psychologische of psychiatrische behandelingen. Ze zouden effectieve leerprogramma's moeten krijgen en sterker gemaakt moeten worden met kennis en het vermogen om verantwoordelijk te leven."



"De psychiater doet geen enkele test. De psychiater luistert naar de voorgeschiedenis en schrijft vervolgens drugs voor."

– Dr. Mary Ann Block, schrijver van *No More ADHD*

EEN DODELIJK GEVAAR

Psychologische programma's op school

Al vele jaren lang gebruiken scholen destructieve psychologische onderwijsprogramma's. "Baas over boosheid" heeft het doel om individuen controle te geven over agressie en boosheid. "Conflictantering" wordt verondersteld een persoon te helpen om een conflict op te lossen zonder het gebruik van geweld. Toen één klas de "baas over boosheid" lessen kreeg, sloeg een jongen zijn klasgenoot zo ernstig in elkaar dat deze zes dagen later nog in het ziekenhuis lag.⁵⁹

Een ander psychologisch experiment, "omgaan met de dood", dat sinds de zeventiger jaren in veel landen wordt gebruikt, vereist dat kinderen discussiëren over zelfmoord, hun testament schrijven en bedenken welke tekst ze op hun grafsteen willen.

■ Een les "omgaan met de dood" hield in dat de leerlingen werden meegenomen naar een nabgebouwde misdaadlocatie, compleet met een "in stukken gesneden fotomodel in een kofferbak, een afgehakte arm in een boodschappentas en een bloederige bijl".⁶⁰

■ Joey, een Afro-Amerikaanse jongen van 8 jaar, nam deel aan een les over "probleemoplossing" op school. Hij kreeg een film te zien waarin het beeld geschetst werd van een jonge jongen die zelfmoord probeerde te plegen door een touw om zijn nek te binden. In de film vertelde de jongen dat niemand hem aardig vond op school, dat hij gepest werd en zich zorgen maakte over opgroeien. Joey's moeder wist niets over het programma dat in het lesrooster vermeld stond als "sociale wetenschappen".

Twee dagen na het zien van deze video vond zijn

moeder Joey nadat hij zich had opgehangen aan zijn stapelbed.

■ Eric Harris en Dylan Klebold, de daders van de schietpartij op de middelbare school in Columbine, zijn voorbeelden van het falen van de programma's "baas over boosheid" en "omgaan met de dood". Harris slikte een antidepressivum dat gewelddadig gedrag kan veroorzaken. Zowel Klebold als Harris was door de rechtbank verplicht om een psychologische behandeling te ondergaan, waar het programma "baas over boosheid" deel van uitmaakte. Beiden namen ook deel aan lessen "omgaan met de dood" op school.

■ Als onderdeel van de lessen "omgaan met de dood", werd de leerlingen gevraagd om zich een voorstelling te maken van hun eigen dood. Harris had hierop volgend een droom waarin hij en Klebold een schietpartij begonnen in een winkelcentrum. Nadat hij zijn

droom had opgeschreven en aan de leraar had gegeven, voerden Harris en Klebold de droom uit. Ze vermoordden een leraar, 12 klasgenoten en zichzelf.⁶² Onder invloed van psychiaters en psychologen deed de Amerikaanse President's New Freedom Commission on Mental Health in 2003 de volgende aanbeveling: "...het vroegtijdig onderkennen van geestelijke problemen bij kinderen en volwassenen middels routinematige en uitgebreide testen" op scholen.⁶³

Op dit moment worden er testen en "profielen" gemaakt van studenten door middel van vragenlijsten over hun eigen gewoonten en gedrag en dat van hun ouders. Er wordt onder andere gevraagd: "hoe vaak heb je gedurende de laatste 12 maanden iemand geslagen of

"Plaats de industrie voor de geestelijke gezondheidszorg op de absentielijst van de scholen en huishoudens in ons land"

- Beverly Eakman, onderwijskundig schrijfster

in elkaar geslagen” of “iets gestolen in een winkel?” Andere vragen gingen over hoe vaak ze cocaïne hadden gebruikt, hoe vaak ze geslachtsgemeenschap hadden gehad, zich “verdrietig of depressief” hadden gevoeld en hoe vaak hun ouders vertelden dat ze van hen hielden.⁶⁴ Psychiaters dringen aan op verplicht “depressie-onderzoek” onder schoolkinderen. Eén onderzoek onder tieners in de Verenigde Staten stelde kinderen vragen zoals: “Is er een tijd geweest dat je niks leuk vond en je gewoon nergens in geïnteresseerd was?” “Heb je ooit het gevoel gehad dat je niets goed kon doen? En dat je er niet zo goed uit zag of dat je niet zo slim was als anderen?”⁶⁵

Met voldoende “bevestigende” antwoorden claimt de daaropvolgende vragenlijst, die de “Diagnostic Interview Schedule for Children” (DISC) wordt genoemd, dat ze 18 psychiatrische stoornissen kan opsporen.⁶⁶ Het kind wordt dan doorverwezen naar een psycholoog of psychiater en krijgt meestal drugs voorgeschreven.

Joseph Glenmullen, een psychiater van Harvard, stelt dat de vragenlijsten over symptomen die gebruikt worden om de “diagnose” depressie te stellen, er misschien “wetenschappelijk uitzien” maar “wanneer je de vragen die gesteld worden en de schalen die gebruikt worden onderzoekt, blijken het volledig subjectieve metingen te zijn...”⁶⁷

Schrijfster Beverly Eakman waarschuwt: “De term ‘onderzoek’ krijgt een nieuwe betekenis als kinderen en daarbij hun families, onderzocht worden op veronderstelde ‘signalen’ van psychologische stoornissen...waarbij het resultaat van deze analyses wordt verwerkt in elektronisch gegevensverkeer, waarin kruisverbanden worden gelegd...”⁶⁸ Haar advies? “Plaats de industrie voor geestelijke gezondheidszorg op de absentielijst van de scholen en huishoudens in ons land”.⁶⁹

GECREËERDE MOORDENAARS

De twee leerlingen van Columbine Highschool, Eric Harris en Dylan Klebold, vermoordden een leraar, 12 leerlingen en zichzelf in een moordpartij in 1999, nadat de beide jongens “baas over boosheid” en “omgaan met de dood” programma's hadden gevolgd. Ze moesten zich voorstellen hoe ze zelf dood zouden gaan. Op het moment van de slachtpartij gebruikte Harris antidepressiva die erom bekend staan dat zij gewelddadig gedrag kunnen veroorzaken.



Eric Harris



Dylan Klebold



BELANGRIJKE FEITEN

1 Alle psychiatrische en psychologische racistische invloeden – in onze rechtszalen, politiebureaus, gevangenissen, scholen en universiteiten – moeten worden uitgebannen, zodat ze nooit meer gebruikt kunnen worden om individuen te onderdrukken en te kleineren.

2 Er moet een goed, niet-psychiatrisch, medisch onderzoek uitgevoerd worden om vast te stellen of er een niet ontdekt lichamelijk probleem is dat enig ongewenst gedrag van een persoon veroorzaakt.

3 Het psychiatrische gilde heeft een winstbelang bij het zeker maken dat racistische ideeën onze samenleving blijven beïnvloeden. De manier om vrijheid van de consequenties ervan te verkrijgen is door de exacte bron van dit sociale vergif, psychiaters en psychologen, te identificeren en te beperken.





HOOFDSTUK VIER

Het creëren van een betere toekomst

Nelson R. Mandela stelt in zijn autobiografie *Long Walk to Freedom*: "Puttend uit de ervaring van een buitengewone ramp voor de mensheid die veel te lang heeft geduurd, moet er een samenleving geboren worden waar de mensheid trots op kan zijn... Nooit, nooit en nooit meer mag dit mooie land nog een keer de onderdrukking van de één door de ander ervaren. De zon zal nooit ondergaan over een zo glorieuze menselijke prestatie."

Om zo een samenleving te realiseren moeten de psychiatrische en psychologische bronnen van Apartheid en soortgelijke "buitengewone rampen voor de mensheid" helder worden geïdentificeerd.

Alle psychiatrische en psychologische racistische invloeden in onze maatschappij om individuen te verzwakken en te degraderen moeten uitgebannen en nooit meer gebruikt worden.

Isaac Hayes stelt: "Kinderen zijn de hoop van onze cultuur, of ze nu zwart, Latino, Indiaans of van een ander ras zijn. Heeft de jeugd uit de binnensteden, vijandig gemaakt door armoede, slecht onderwijs, werkloosheid en gebroken

gezinnen, behoefte aan psychiatrische etiketten en drugs die hen gewelddadig zullen maken? Deze strijd gaat over slavernij van de geest."

Als antwoord op deze "geestelijke slavernij" heeft de National Association for the Advancement of Colored People (NAACP) in Amerika, in 2003 unaniem een resolutie aangenomen om elke wetgeving te ondersteunen die kinderen beschermt tegen gedwongen ge-

bruik van psychiatrische drugs op scholen. Een goed, medisch onderzoek moet bepalen of niet een eerder gediagnosticeerd lichamelijke probleem verantwoordelijk is voor ongewenst gedrag.

De talloze factoren die overeenkomen met de "ADHD" criteria, kunnen nauwkeurig gediagnosticeerd worden als allergische reacties of vitamine of voedingstekorten.

Bijvoorbeeld:

■ Een hoog loodpercentage kan ervoor zorgen dat kinderen slecht kunnen leren op school of zich crimineel gedragen. Een hoog kwikgehalte in het lichaam kan ook voor stress zorgen.

"Puttend uit de ervaring van een buitengewone ramp voor de mensheid die veel te lang heeft geduurd, moet er een samenleving geboren worden, waar de mensheid trots op kan zijn... Nooit, nooit en nooit meer mag dit mooie land nog een keer de onderdrukking van de één door de ander ervaren. De zon zal nooit ondergaan boven een zo glorieuze menselijke prestatie"

*- President Nelson Mandela,
Long Walk to Freedom, 1994*

I Bestrijdingsmiddelen kunnen nervositeit, slechte concentratie, geïrriteerdheid, geheugenproblemen en depressies veroorzaken.

I Teveel suiker kan ervoor zorgen dat iemand "te actief" of "hyper" is. Het moderne fast-food bevat vaak te weinig voedingsstoffen en dit kan een dramatisch effect hebben.

Slecht voedsel met weinig voedingswaarde kan angst en andere gedragsproblemen en geestelijke problemen veroorzaken.

Kinderen helpen, niet verraden

Michael was 8 jaar oud toen hij op school de diagnose "ADHD" en psychiatrische drugs voorgeschreven kreeg. Nadat hij de voorgeschreven drugs had ingenomen werd hij opstandig; hij maakte ruzie met zijn ouders en liep van huis weg. Zijn moeder realiseerde zich dat dit gedrag was begonnen met het gebruik van de drugs. Ze zocht hulp bij een arts die geen psychiatrische drugs voorschreef en die ontdekte dat Michael leed aan ernstige allergieën. De arts haalde hem langzaam van de drugs af en zorgde ervoor dat hij geen voedsel meer at waar hij slecht op reageerde. Hij kreeg ook één op één begeleiding om zijn

achterstand op school weg te werken. Hij werd weer "zichzelf".

Fred Shaw, Jr. vertelt zijn verhaal: "Er werd een zwarte jongeling naar het tehuis gebracht, gediagnosticeerd met een 'aandachtstekort stoornis' (ADD). De psycholoog zei dat we hem

waarschijnlijk niet zouden willen opnemen. Omdat hij verondersteld werd om ADD te hebben stelde ik hem een paar simpele vragen: 'wat is de langste tijd die je ooit met een meisje hebt getelefoneerd?' Hij antwoordde: 'drie tot vijf uur'. 'Kun je je nog herinneren wat ze zei?' Hij wist alles nog. 'Hoe zit het met boeken? Kun je lezen?' Hij zei dat hij boeken van het begin tot het eind las. Hij speelde ook hele basketbalwedstrijden. Kortweg, het was duidelijk voor mij dat hij aandacht kon hebben voor alles waar hij maar interesse in had."⁷⁰

Het volstoppen met psychiatrische middelen is slechts één aspect van de psychia-

trische aanval op minderheden of andere doelwitten en het beschermen van onze kinderen vereist grote waakzaamheid van alle ouders.

De manier om van de gevolgen verschoond te blijven is door de exacte bron van dit sociale vergif – psychiaters en psychologen – te identificeren en in te dammen.



De psychiatrie heeft er financieel belang bij om ervoor te zorgen dat racistische ideeën onze toekomstige leiders blijven hinderen.



AANBEVELINGEN

Aanbevelingen

- 1** Als je ouder of grootouder bent, praat dan ongeacht je ras met de leraar van je (klein)kind. Verzeker je ervan dat het kind de leerstof volledig begrijpt. Dat het kan spellen en dat het in de klas een simpel woordenboek kan gebruiken om woorden volledig te kunnen definiëren en te begrijpen. Sta op extra begeleiding, niet op drugs, om leerproblemen op te lossen.
- 2** Als je kind gedragsproblemen of andere problemen vertoont, moet je een bekwame, zorgzame, niet-psychiatrische arts zoeken die een grondig lichamelijk onderzoek kan doen om erachter te komen of er een onbehandelde lichamelijke conditie ten grondslag ligt aan het probleem.
- 3** Hoewel CCHR geen juridisch advies geeft, kun je met de hulp van een goede advocaat voorkomen dat psychiaters en psychologen je uit de ouderlijke macht zetten en je kinderen dwingen om sterke psychiatrische drugs te gebruiken. CCHR kan je hierbij ondersteunen.
- 4** Als je weet dat een psychiater of psycholoog een vriend, familielid of buur mishandelt, doe dan aangifte bij de politie tegen de overtredende psychiater of psycholoog, de instelling waar hij werkt, zijn compagnons en zijn opleidingsinstituten. CCHR kan je hiermee helpen.
- 5** Als je een probleem hebt, praat dan met iemand die je vertrouwt, een ouder, broer of zuster, een leraar, een predikant of een vriend. Zorg dat je echte hulp krijgt, geen psychiatrisch of psychologisch verraad.
- 6** Uiteindelijk moeten psychiatrie en psychologie worden uitgebannen uit alle onderwijsinstellingen, gevangenissen, rechtsinstituten en andere sociale systemen en hun opgedrongen en onwerkbaar methodes moeten nooit meer door de staat worden gesubsidieerd.



Citizens Commission on Human Rights International

De Citizens Commission on Human Rights (CCHR) werd in 1969 vanuit de Scientology Kerk opgericht met het doel om psychiatrische schendingen van mensenrechten te onderzoeken en aan de kaak te stellen en om het veld van de geestelijke gezondheidszorg op te schonen. CCHR heeft vandaag de dag meer dan 130 afdelingen in 31 landen. Adviseurs, die Commissarissen genoemd worden, vormen de Adviesraad en deze bestaat uit artsen, advocaten, onderwijskundigen, artiesten, zakenmensen en vertegenwoordigers van burger- en mensenrechtenorganisaties.

CCHR verstrekt geen medisch of juridisch advies, maar werkt wel nauw samen met artsen en ondersteunt medische beroepsbeoefenaars. CCHR houdt zich voornamelijk bezig met het frauduleuze gebruik van subjectieve "diagnoses" die niet op wetenschappelijke of medische feiten gebaseerd zijn. Gebaseerd op deze valse diagnoses rechtvaardigen psychiaters het voorschrijven van schadelijke behandelingen met o.a. bewustzijnsveranderende drugs die het onderliggende probleem van de persoon maskeren en zijn/haar herstel in de weg staan.

Het werk van CCHR sluit aan bij de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de VN, specifiek op de volgende punten die psychiaters dagelijks overtreden:

Artikel 3: "Een ieder heeft recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon."

Artikel 5: "Niemand zal onderworpen worden aan folteringen, noch aan wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing."

Artikel 7: "Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder onderscheid aanspraak op gelijke bescherming door de wet."

Door de valse diagnoses, stigmatiserende labels, wetten voor gedwongen opnamen en wrede depersonaliserende "behandelingen" van de psychiatrie, worden duizenden mensen geschaad en worden duizenden hun bij geboorte gekregen mensenrechten ontzegd.

CCHR heeft vele honderden hervormingen bewerkstelligd door te getuigen bij openbare hoorzittingen die over psychiatrische mishandelingen gehouden werden en door samen te werken met de media, wetsdienaren en overheidsfunctionarissen.



DOEL VAN DE ORGANISATIE

DE CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS

onderzoekt en onthult schendingen van mensenrechten in de psychiatrie. Zij werkt nauw samen met gelijkgestemde groepen en personen die ook werken aan het opschonen van de geestelijke gezondheidszorg. CCHR zal dit blijven doen tot de schadelijke en gedwongen praktijken van de psychiatrie ophouden te bestaan en mensenrechten en de menselijke waardigheid hersteld zijn voor iedereen.

Dr. Ben Ngubane
Minister voor Kunst, Cultuur, Wetenschap en Technologie, Zuid-Afrika

“Ik feliciteer CCHR voor het identificeren van de onmenselijke behandeling van geesteszieken en hun onvermoeibare campagne om dit wereldwijd onder de aandacht te brengen. Als land en als regering zullen we samenwerken met organisaties als CCHR om onze burgers te beschermen tegen het soort terreur en onderdrukking dat de Zuid-Afrikaanse bevolking al heeft ervaren gedurende de Apartheid.”

LeAnna Washington
Commonwealth of Pennsylvania

“Omdat [CCHR] werkt aan het beschermen van de rechten van individuen, zoals die staan in de Universele Verklaring de Rechten van de Mens, tegen 'wrede, onmenselijke of ontorende behandeling'....feliciteert het huis van Afgevaardigden van Pennsylvania (CCHR International).... met haar nobele humanitaire

inspanningen die nog lange tijd herinnerd en zeer gewaardeerd zullen worden.”

Isaac Hayes

Met een Grammy bekroonde componist, musicus en acteur, internationaal woordvoerder voor geletterdheid.

“Afro-Amerikanen en zwarte gemeenschappen over de hele wereld zijn het doelwit geworden van de raciale inferioriteitstheorieën van de psychiatrie. Dit heeft geleid tot slecht onderwijs voor velen van hen. CCHR is een belangrijke groep voor ons omdat we medeschuldig worden als we werkeloos blijven toekijken hoe de psychiatrie haar leugen verspreidt dat onze mensen slachtoffers en geesteszieken zouden zijn, terwijl ze in werkelijkheid onderdrukt worden door de racistische ideologieën en testen van de psychiatrie zelf. CCHR is toegewijd aan het verbeteren van de omstandigheden in de geestelijke gezondheidszorg en is effectief in haar acties om er iets aan te doen.”

Voor meer informatie:

CCHR International
6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, CA, USA 90028

Tel.: (323) 467-4242 • (800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

CCHR INTERNATIONAL

Adviesraad

De commissarissen van CCHR zijn gemachtigd om CCHR officieel te vertegenwoordigen, om CCHR te helpen met haar taak om het gebied van de geestelijke gezondheid te hervormen en om de rechten van mensen die geestelijk ziek zijn veilig te stellen.

Internationaal woordvoerder

Jan Eastgate
Citizens Commission on
Human Rights International
Los Angeles

Woordvoerder V.S.

Bruce Wiseman
Citizens Commission on
Human Rights United States

CCHR raadslid

Isadore M. Chait

Grondlegger

Dr. Thomas Szasz, emeritus professor in de psychiatrie aan het Health Science Center van de State University van New York

Kunst en amusement

Jason Beghe
David Campbell
Raven Kane Campbell
Nancy Cartwright
Kate Ceberano
Chick Corea
Bodhi Elfman
Jenna Elfman
Isaac Hayes
Steven David Horwich
Mark Isham
Donna Isham
Jason Lee
Geoff Levin
Gordon Lewis
Juliette Lewis
Marisol Nichols
John Novello

David Pomeranz
Harriet Schock
Michelle Stafford
Cass Warner
Miles Watkins
Kelly Yaegermann

Politiek & recht

Tim Bowles, Esq.
Lars Engstrand
Lev Levinson
Jonathan W. Lubell, LL.B.
Lord Duncan McNair
Kendrick Moxon, Esq.

Wetenschap, geneeskunde & gezondheid

Giorgio Antonucci, M.D.
Mark Barber, D.D.S.
Shelley Beckmann, Ph.D.
Mary Ann Block, D.O.
Roberto Cestari, M.D.
(also President CCHR Italy)
Lloyd McPhee
Conrad Maulfair, D.O.
Coleen Maulfair
Clinton Ray Miller
Mary Jo Pagel, M.D.
Lawrence Retief, M.D.
Megan Shields, M.D.
William Tutman, Ph.D.
Michael Wisner
Julian Whitaker, M.D.
Sergej Zapuskalov, M.D.

Onderwijs

Gleb Dubov, Ph.D.
Bev Eakman
Nickolai Pavlovsky
Prof. Anatoli Prokopenko

Religie

Rev. Doctor Jim Nicholls

Bedrijfsleven

Lawrence Anthony
Roberto Santos

CCHR Kantoren



CCHR Australië

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Tel.: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR België

Citizens Commission on Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
België
Tel.: 324-777-12494

CCHR Canada

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Tel.: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

CCHR Denemarken

Citizens Commission on Human Rights Denmark
(Medborgernes Menneskerettighedskommission—MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Tel.: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

CCHR Duitsland

Citizens Commission on Human Rights Germany—
National Office
(Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Tel.: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Engeland

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Tel.: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchruk.org

CCHR Finland

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

CCHR Frankrijk

Citizens Commission on Human Rights France
(Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12, France
Tel.: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

CCHR Griekenland

Citizens Commission on Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

CCHR Hongarije

Citizens Commission on Human Rights Hungary
Pf. 182
1461 Budapest, Hungary
Tel.: 36 1 342 6355
Fax: 36 1 344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Israël

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Tel.: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

CCHR Italië

Citizens Commission on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

CCHR Japan

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Tel./Fax: 81 3 3576 1741

CCHR Mexico

Citizens Commission on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail:
proteglasaludmental@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexico

Citizens Commission on Human Rights Monterrey, Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Tel.: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

CCHR Nederland

Citizens Commission on Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA Amsterdam
Holland
Tel./Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Nepal

P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

CCHR Nieuw Zeeland

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Tel./Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@xtra.co.nz

CCHR Noorwegen

Citizens Commission on Human Rights Norway
(Medborgernes menneskerettighets-kommisjon, MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Oostenrijk

Citizens Commission on Human Rights Austria
(Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Tel.: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

CCHR Rusland

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Tel.: 7095 518 1100

CCHR Spanje

Citizens Commission on Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

CCHR Taiwan

Citizens Commission on Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

CCHR Tsjechië

Obcanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1,
Czech Republic
Tel./Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Zuid-Afrika

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Tel.: 27 11 622 2908

CCHR Zweden

Citizens Commission on Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Tel./Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Zwitserland: Lausanne

Citizens Commission on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Tel.: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

CCHR Zwitserland: Ticino

Citizens Commission on Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

CCHR Zwitserland: Zürich

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Tel.: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

REFERENTIES

Referentias

1. "Report on Race and Disability: Racial Bias in Arizona Special Education," The Goldwater Institute, Mar. 2003.
2. "Black Men 'Failed' by Mental Health System," *BBC News*, 13 Oct. 1999.
3. Mike George, "Bad Medicine," *Guardian Unlimited*, 9 Aug. 2000.
4. "Apartheid and Health," Part II, World Health Organization (Geneva), 1983, p. 230.
5. SP Sashidharan, Professor of Community Psychiatry & Errol Francis, Director, Frantz Fanon Centre for Mental Health, "Racism in Psychiatry Necessitates Reappraisal in General Procedures and Eurocentric Theories," *British Medical Journal*, 24 July 1999
6. Dr. Karen Wren and Professor Paul Boyle, University of St. Andrews, "Migration and Work-Related Health in Europe-A Literature Review," Report No. 12001, National Institute for Working Life, 2001, pp. 21 & 24.
7. Robert Whitaker, *Mad in America: Bad Science, Bad Medicine, and the Enduring Mistreatment of the Mentally Ill* (Perseus Publishing, Massachusetts, 2002), p. 47; Lenny Lapon, *Mass Murderers in White Coats* (Psychiatric Genocide Research Institute, Springfield, Massachusetts, 1986), pp. 75-76.
8. *Op. cit.*, Robert Whitaker, pp. 44-45.
9. Charles Darwin, quoted in Bernhard Schreiber, (Section 5 Books, 1983, San Francisco, California), pp.11-12.
10. *Op. cit.*, Whitaker, p. 47; Lapon, *Mass Murderers in White Coats*, pp.75-76.
11. Thomas Szasz, M.D., *The Manufacture of Madness*, (Harper & Row, New York, 1970), p. 110.
12. *Op. cit.*, Robert Whitaker, p. 171.
13. *Ibid.*
14. Samuel A. Cartwright, "Report on the Diseases and Physical Peculiarities of the Negro Race," *New Orleans Medical & Surgical Journal*, 1851.
15. *Ibid.*
16. Thomas Szasz, *Insanity, The Idea and Its Consequences* (John Wiley and Sons, Inc., New York, 1990), p. 306, 307.
17. Robert N. Proctor, *Racial Hygiene, Medicine Under the Nazis* (Harvard University Press, 1988), p. 15.
18. *Ibid.* p. 28
19. H.B. Fantham, "Some Factors in Eugenics," *The South African Journal of Science*, Vol. XXI, Nov. 1924, p. 409.
20. A.L. Cureau, "Savage Man in Africa; A Study of Primitive Races in the French Congo," translated by E. Andrews (Fisher Unwin, London, 1915) pp. 70-83.
21. Paul Popenoe, M.D., "Intelligence and Race-A Review of the Results of Army Intelligence Tests-II. The Negro," *Journal of Heredity*, Vol. XIII, No. 7, July 1922, pp. 295-98.
22. J.T. Dunston, "Retarded and Defective Children: Native Mentality, Mental Testing", Presidential Address, 12 July 1923, p. 154.
23. Peter Read, *The Stolen Generations of Aboriginal Children in NSW, 1883-1869*.
24. Nigel Parbury, *Survival-A History of Aboriginal Life in NSW*, Ministry of Aboriginal Affairs, 1986.
25. "Bringing Them Home: A Guide to the Findings and Recommendations of the National Inquiry into the Separation of Aboriginal and Torres Strait Islander Children from Their Families," Australian Human Rights and Equal Opportunity Commission, 2002, p. 7.
26. Kristen Kreisher, "Coming Home: The Lingering Effects of the Indian Adoption Project," *Children's Voice Article*, Mar. 2002, Child Welfare League of America website, Internet address: <http://www.cwla.org>, accessed: 23 June 2004.
27. Allan Chase, *The Legacy of Malthus* (Chicago: University of Illinois Press, 1980), pp. 233-235.
28. Elalah Drogin, *Margaret Sanger: Founder of Modern Society*, no date.
29. Richard Herrnstein and Charles Murray, *The Bell Curve: Intelligence and Class Structure in American Life* (Free Press, New York, 1994).
30. Geoffrey Cowley, "A Confederacy of Dunces" (a review of Herrnstein's article in the *Atlantic Monthly*, Newsweek, 22 May 1989, p. 80.
31. Prof. Max Von Gruber, *Docent Dr. Ernst Rüdin*, Fortpflanzung, Verbubng Rassenhygiene, Munich 1911, p. 163.
32. Robert N. Proctor, *Racial Hygiene, Medicine Under the Nazis* (Harvard University Press, 1988), p. 178
33. *Ibid.*, p. 52.
34. Translated by George R. Fraser in Müller-Hill, *Murderous Science*, p. 12.
35. *Op. cit.* Robert N. Proctor, p. 96.
36. Dr. Thomas Röder, Volker Kubillus, Toby Burwell, *Psychiatrists: The Men Behind Hitler* (Freedom Publishers, CA, 1995), p.94, translated document of Dr. Ernst Rüdin.
37. "The Genetics of Schizophrenia," NARSAD Research Newsletter (Winter, 1990), pp. 3-6.
38. Richard A. Lerner, *Final Solutions: Biology, Prejudice and Genocide* (The Pennsylvania State University Press, University Park, Pennsylvania, 1992).
39. Ken Devey and Mark Mason, "Guidance for Submission: Social Control and Guidance in Schools for Black Pupils in S.A.," *British Journal of Guidance and Counseling*, Vol. 12, No. 1, 1984, pp. 15-24.
40. Shaun R. Whittaker, *Knowledge and Power*, 1991, Section: "A Critical Perspective on Psychology in Azania/South Africa."
41. "Apartheid and Health," *World Health Organization Report*, 1983, p. 230.
42. "Report on Human Rights Violations and Alleged Malpractices in Psychiatric Institutions, National Department of Health," South Africa, Feb. 1996; "Report Paints a Grim Picture of Abuse in SA's Psychiatric Institutions," *Business Day*, 21 Feb. 1996.
43. "Studies Claimed Blacks Were Inferior," *Cape Times* (South Africa) 19 June 1997; Bobby Jordan, "'Apartheid's Racist IQ Tests' to be Scrapped," *Sunday Times* (South Africa), 24 May 1998.
44. Lawrence Anthony, "Psychiatry and Apartheid," Presentation to the XI Congress on Psychiatry, Hamburg, Germany, 11 Aug. 1999, citing John Dommis, "The State of Psychiatry in South Africa Today," *Social Science and Medicine*, Vol. 24, No. 9 (Pergamon Journals Ltd., 1987), p. 750.
45. "Report of the NSW Royal Commission Into Deep Sleep Treatment," New South Wales, Government Printing Service, Dec. 1990.
46. Alan W. Schefflin and Edward M. Opton Jr., *The Mind Manipulators* (New York & London: Paddington Press Ltd., 1978), pp. 314-315.
47. Gerald Horne, "Race Backwards: Genes, Violence, Race, and Genocide," *Covert Action*, Winter 1992-93, p. 29.
48. Frederick Goodwin address to meeting of the National Mental Health Advisory Council Feb. 11, 1992.
49. *Op. cit.*, The Goldwater Institute.
50. *Ibid.*
51. Joel McNally, "A Ghetto within a Ghetto," *Rethinking Schools*, Vol. 17, No. 3, Spring 2003, Internet address: http://www.rethinkingschools.org/archive/17_03/17_03.shtml.
52. *Ibid.*
53. Herb Kutchins & Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy: The Psychiatric Bible and the Creation of Mental Disorders* (The Free Press, New York, 1997), p. 200.
54. Brian Vastig, "Pay Attention: Ritalin Acts Much Like Cocaine," *Journal of the American Medical Association*, 22-29 Aug. 2001, Vol. 286, No. 8, p. 905; "Drug Scheduling," *Drug Enforcement Administration Online*, Internet address: <http://www.dea.gov>, accessed: 31 July 2003.
55. *Physicians' Desk Reference*, 1998, (Medical Economics Company, New Jersey, 1998), pp. 1896-1897; *Diagnostic & Statistical Manual of Mental Disorders III* (American Psychiatric Association, Washington, D.C., 1980), p. 150.
56. "Drugs For Depressed Children Banned," *The Guardian*, 10 Dec. 2003.
57. "Worsening Depression and Suicidality in Patients Being Treated with Antidepressant Medications," US Food and Drug Administration Public Health Advisory, 22 Mar. 2004.
58. Sheila Aus, Letter to CCHR Int, 2004.
59. Tamer Lewin, "Class Time and Not Jail Times for Anger, But Does It Work?" *The New York Times*, 1 July 2001.
60. "The Reincarnation of Death Education," *Education Reporter*, # 194, Mar. 2002.
61. "Seventeen and Deadly, Japan, Violence and School Children," *Keys to Safer Schools.com*, Vol. 33, 1999.
62. Richard Restak, "The 'Inner Child, the 'True Self' and the Wacky Map of Eupyschia," *The Washington Times*, 18 Aug. 2002.
63. The President's New Freedom Commission on Mental Health, report, "Achieving the Promise: Transforming Mental Health Care in America," 22 July 2003, p. 11.
64. "Profiles of Student Life," *Education Reporter*, Number 168, Jan. 2000.
65. The Columbia TeenScreenSM State-One Health Survey 09/11/01.
66. DISC Predictive Scales, www.pathnow.org.
67. Joseph Glenmullen, M.D., *Prozac Backlash* (Simon & Schuster, NY, 2000), p. 206.
68. *Op. cit.* B. Eakman, p. vii.
69. B. Eakman, "Stop Legitimizing Disorders; Cut Mental Health Industry Out of Schools," *The Washington Times*, 10 May 2002.
70. Evidence by Fred Shaw Jr., to CCHR Commission Hearing into Psychiatric Labeling and Drugging of Children, Los Angeles, Nov. 1997.

Citizens Commission on Human Rights HET VERHOGEN VAN HET BEWUSTZIJN

Educatie is een essentieel onderdeel van elk initiatief dat gericht is op het omkeren van sociale neergang. CCHR neemt deze verantwoordelijkheid heel serieus. Door de grootschalige verspreiding van de internet site, boeken, nieuwsbrieven en andere publicaties van CCHR, worden meer en meer patiënten, gezinnen, mensen die werkzaam zijn in de gezondheidszorg, politici en talloze anderen op de hoogte

gebracht van de feiten over de psychiatrie en over effectieve maatregelen die genomen kunnen en moeten worden.

De publicaties van CCHR – verkrijgbaar in 15 talen – laten de schadelijke invloed van de psychiatrie zien op racisme, onderwijs, recht, het afkicken van drugs, normen en waarden, bejaardenzorg, religie en vele andere gebieden. De lijst publicaties bevat ondermeer:

DE WERKELIJKE CRISIS *in de huidig gezondheidszorg*

Rapport en aanbevelingen over het gebrek aan wetenschappelijkheid en resultaten in de geestelijke gezondheidszorg

GROOTSCHALIGE OPLICHTERIJ *De psychiatrie is een corrupte industrie*

Rapport en aanbevelingen over het criminele monopolie van de geestelijke gezondheidszorg

PSYCHIATRISCH BEDROG *De ondermijning van de geneeskunde*

Rapport en aanbevelingen over de invloed van de psychiatrie op de gezondheidszorg

PSEUDO-WETENSCHAP *De valse diagnoses van de psychiatrie*

Rapport en aanbevelingen over de onwetenschappelijke werkwijze van de psychiatrie

SCHIZOFRENIE *Een 'ziekte' die winst oplevert voor de psychiatrie*

Rapport en aanbevelingen over psychiatrische leugens en valse diagnoses

DE WREDE REALITEIT *Schadelijke psychiatrische 'behandelingen'*

Rapport en aanbevelingen over de destructieve gevolgen van elektroshocks en psychochirurgie

VERKRACHTING IN DE PSYCHIATRIE *Mishandeling van vrouwen en kinderen*

Rapport en aanbevelingen over de wijdverspreide seksuele misdrijven tegen patiënten binnen de geestelijke gezondheidszorg

DODELIJKE DWANGMAATREGELLEN *Mishandeling als 'therapie' in de psychiatrie*

Rapport en aanbevelingen over het gewelddadig en gevaarlijk gebruik van dwangmaatregelen in instellingen voor de geestelijke gezondheidszorg

PSYCHIATRIE *zet de wereld aan de drugs*

Rapport en aanbevelingen over de rol van de psychiatrie in het ontstaan van de huidige drugs crisis

HET BEDROG ROND AFKICKEN *Psychiatrische zwendel met drugs*

Rapport en aanbevelingen betreffende methadon en andere desastreuze psychiatrische, op drugs gebaseerde 'rehabilitatie' programma's

KINDEREN AAN DE DRUGS *De psychiatrie vernietigt levens*

Rapport en aanbevelingen over frauduleuze psychiatrische diagnoses en het gedwongen aan de drugs zetten van de jeugd

HET SCHADEN VAN DE JEUGD *De psychiatrie vernietigt kinderen*

Rapport en aanbevelingen over schadelijke beoordelingen, evaluaties en programma's op onze scholen

DE SAMENLEVING GERUÏNEERD *Gedwongen psychiatrische 'zorg'*

Rapport en aanbevelingen aangaande het mislukken van de ambulante geestelijke gezondheidszorg en andere opgedrongen psychiatrische programma's

HET SCHADEN VAN ARTIESTEN *De psychiatrie vernietigt creativiteit*

Rapport en aanbevelingen over de psychiatrische aanvallen op de creatieve beroepen

EEN GODDELOZE AANVAL *Psychiatrie versus religie*

Rapport en aanbevelingen over de negatieve psychiatrische invloed op religie

HET RECHT ONDERMIJND *De psychiatrie besmet het rechtssysteem*

Rapport en aanbevelingen over de negatieve psychiatrische invloed op rechtbanken en justitiële instellingen

MISHANDELING VAN OUDEREN *Wrede programma's in de geestelijke gezondheidszorg*

Rapport en aanbevelingen over de mishandeling van ouderen door de psychiatrie

CHAOS EN TERREUR *Het product van de psychiatrie*

Rapport en aanbevelingen over de rol van de psychiatrie in het internationale terrorisme

HET CREËREN VAN RACISME *Het verraad van de psychiatrie*

Rapport en aanbevelingen over het veroorzaken van rassenhaat en genocide door de psychiatrie

CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS

De internationale waakhond over de geestelijke gezondheidszorg

WAARSCHUWING: Stop nooit met het slikken van psychiatrische drugs zonder het advies en de begeleiding van een betrouwbare, niet-psychiatrische arts.



Deze publicatie is mogelijk gemaakt
door een donatie van de
International Association of Scientologists.

Uitgegeven door de
Citizens Commission on Human Rights

FOTO'S: 1: David Turnley/Corbis; 4: Bettman/Corbis; 4: Corbis; 6: Bettman/Corbis; 7: Bettman/Corbis; 8: Bettman/Corbis; 9: Bettman/Corbis;
9: Paul A. Souders/Corbis; 9: Earl & Nazima Kowall/Corbis; 15: Bettman/Corbis; 23: Ed Andrieski/AP Photo; 23: Corbis; 23: AP Photos

“Psychiatrische programma’s en drugs hebben onze binnensteden vernietigd en actief bijgedragen aan de criminalisering van onze jongeren, en dat alles omdat het psychiaters en psychologen werd toegestaan om racistische gedragscontrole uit te oefenen en racistische experimenten in onze scholen te doen, in plaats van de leraren gewoon les te laten geven.”

— Isaac Hayes,

*met een Grammy bekroonde componist,
musicus, acteur en lid van de adviesraad van de
Citizens Commission on Human Rights International*